

Līgatnes novada domes sēde 2010. gada 21. oktobrī

Darba kārtība:

1. Par Līgatnes novada Līgatnes pilsētas bibliotēkas nolikuma apstiprināšanu.
2. Par Līgatnes novada Līgatnes pagasta bibliotēkas nolikuma apstiprināšanu.
3. Par Līgatnes novada Līgatnes pilsētas bibliotēkas lietošanas noteikumu apstiprināšanu.
4. Par Līgatnes novada Līgatnes pagasta bibliotēkas lietošanas noteikumu apstiprināšanu.
5. Par Līgatnes novada Līgatnes pilsētas bibliotēkas datoru, interneta un vispārpieejamo elektroniskās informācijas resursu publiskās izmantošanas kārtības apstiprināšanu.
6. Par Līgatnes novada Līgatnes pagasta bibliotēkas datoru, interneta un vispārpieejamo elektroniskās informācijas resursu publiskās izmantošanas kārtības apstiprināšanu.
7. Par bibliotēku sistēmu ALISE-i Līgatnes novada Līgatnes pagasta bibliotēkai.
8. Par pabalsta piešķiršanu un citu sociālo garantiju nodrošināšanu Uģim Ozoliņam.
9. Par nodokļu parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
10. Par Līgatnes novada domes saistošie noteikumu Nr.29/10 "Grozījumi Līgatnes novada domes 2010.gada 19.augusta saistošajos noteikumos Nr. 21/10 "Par Līgatnes novada pašvaldības nodevām"" apstiprināšanu.
11. Par Līgatnes novada domes saistošo noteikumu Nr. 30/10 "Grozījumi Līgatnes novada domes 2010.gada 15.aprīļa saistošajos noteikumos Nr. 6/10 "Par kārtību, kādā Līgatnes novadā tiek sniegta pašvaldības palīdzība dzīvokļu jautājumu risināšanā un reģistrējamās personas, kurām izīrējamas pašvaldībai piederošas vai tās nomātās dzīvojamās telpas"" apstiprināšanu.
12. Par grozījumu Līgatnes novada domes 2010.gada 19.augusta sēdes lēmumā "Par tarifu apstiprināšanu Līgatnes novadā".
13. Par saražotā siltuma 1 Mwh izcenojuma noteikšanu Līgatnes novadā.
14. Par grozījumu Līgatnes novada domes 2009. gada 30.jūlija lēmumā "Par Līgatnes novada domes un tās struktūrvienību darbinieku štata sarakstu un atalgojumu no 2009. gada 1. augusta".
15. Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanas maksas apstiprināšanu Līgatnes novadā.
16. Par saistošo noteikumu Nr.31/10 "Grozījumi saistošajos noteikumos Nr.1/09" Līgatnes novada pašvaldības nolikums"" apstiprināšanu.
17. Par nekustamā īpašuma - zemes gabala "Auto laukums", Augšlīgatne, Līgatnes pagasts, Līgatnes novads ar kadastra Nr. 4262 004 0557, pārņemšanu bez atlīdzības no VAS "Latvijas Hipotēku un zemes banka".
18. Par zemes nomas līguma pārtraukšanu.
19. Par zemes iznomāšanu lauksaimniecības kultūru audzēšanai.
20. Par zemes nomas līguma pārtraukšanu.
21. Par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu zemes vienībām: "Kazaki - 1", Augšlīgatne, Līgatnes pagasts, Līgatnes novads un "Ilzītes", Augšlīgatne, Līgatnes pagasts, Līgatnes novads.

Papildinājumi:

22. Par grozījumiem Līgatnes novada domes 2009.gada 7.jūlija sēdes lēmumā "Par Līgatnes novada bāriņtiesas sastāva ievēlēšanu" (prot. Nr. 3, 4.§).
23. Par Līgatnes novada vidusskolas direktora apstiprināšanu amatā.
24. Par Līgatnes novada Izglītības, kultūras, sporta un jaunatnes lietu komitejas nolikuma apstiprināšanu.
25. Par 2010.gada 16.septembra lēmuma "Par šķūni pie "Gādnieku" mājas" atcelšanu.
26. Par grozījumiem Līgatnes novada domes 07.07.2009. sēdes lēmumā "Par Līgatnes novada bāriņtiesas priekšsēdētājas un bāriņtiesas locekļu darba samaksas noteikšanu" (prot. Nr. 3, 13.§).
27. Par autoceļu uzturēšanas klases noteikšanu Līgatnes novada pašvaldības autoceļiem.
28. Par komunālo pakalpojumu funkciju un komunālo pakalpojumu nodrošināšanas saistību pārņemšanu no SIA "Rehabilitācijas centrs "Līgatne"".
29. Par Atzinības rakstu komisijas izveidošanu un nolikuma apstiprināšanu.

Informatīvā daļa:

1. Pārskats par Līgatnes novada Bāriņtiesas darbību laikā no 2009. gada 7. jūlija.

Novembris ir laiks, kad Latvija godina brīvības cīņu varoņus un svin savas valsts dzimšanas dienu. Sveicam jūs Latvijas Republikas neatkarības proklamēšanas 92. gadadienā! Šis nav vieglākais brīdis valsts pastāvēšanas laikā, pašlaik katra laba doma, ko veltām Latvijai, iemirdzas kā zvaigzne mūsu sirdīs. Atbalstīsim savu valsti, priecāsimies par mūsu cilvēkiem, palīdzēsim viens otram saprast, ka, tikai kopā esot, darbojoties, nenosodot, bet atbalstot, mēs saglabāsim svarīgāko, kas mums pieder - mūsu valsti, mūsu Latviju! Ja mūsu tēvutēvi spēja izcīnīt valsts brīvību, tad mums jāatrod spēks to noturēt un jāļauj Latvijai uzdziedēt kā sniegpulkstenītei pavasarī - caur sniega garozu atrotot ceļu uz sauli. Cienījamie līgatnieši, sīkstumu, gara spēku un pašcieņu. Lai mūsu valsts dzimšanas dienā svētku noskaņa un satiecība valda katrā mājā un ģimenē!

Mani vārdi Latvijai

*Mēs par tevi rakstām, stāstām un runājam,
Pavadām laiku vietās, kurās mū ļoti gribas būt un pabūt.*

*Ak! Tu tikpat kā neredzama,
Tikpat kā sadzirdama,
Tikpat kā aizmirsta un atrodama.
Mūsu kājas allaž dubļos stīgušas,
Mūsu samūtās cerības kāds bezrocīgi kremē.*

*Mēs vēlamies mīlēt tā kā neviens -
Tā, ka sirdi nav vietas.*

*Uz mūsu kājām joprojām ir rētas,
Mūsu plaukstas asiņo dubļos.*

*Laika nav daudz, tāpēc, mīļā, sastāsimies aplī, pulksteņrādītāja virzienā un skrīsim pēc laika -
Laika, kura mums tā arī īsti nekad nav pieticis.*

*Lausim straumei, lai tā aizved mūs pie pareizā upes līkuma,
Pie pareizās izvēles, ricības un sekām.*

Pret strautu vai pa - tam īsti nav nozīmes.

*Spēks mīt tavā sirdī -
Tā sajūtu ritmā, ielieku vārdos.*

Tie vārdi ir tā vieta, kur dubļi beidzas.

Beidzot ir labi!

Jā, vairākums cilvēku šo ceļu ir staigājuši.

*Tikai retais pēc tā visa valodu skalda kā stabus -
Stabus, pilnūs ar samīdītajiem, aizmirstajām cerībām.*

Un aiz šiem stabiem - nezināmais neviens.

Ja tu jautāsi, ko nozīmē piedot un pateikt paldies, es tev,

dārgā, vienīgi atbildēšu to,

ka šī ir vienkārša, pavisam parasta vieta.

Telpa.

Sauc, kā gribi, tas tāpat neko nemaina.

Viens liels priekšmets - miers un bardaks vienuviet.

Mana skaistā, dārgā, mīļā...

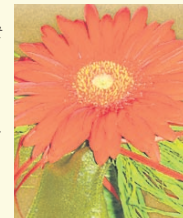

Kristīne Humpārova

Līgatnes novada vidusskola, 11. klase,
skolotāja Dace Bērziņa

*"Lai būtu kam novēlēt
Gaiziņu
Un Piebalgas
pakalms maigos,
Un pelēkā šimākmens
plaisiņas
Uz mātes Latvijas
vaiga..."*

/Ārija Elksne/

Mīļi sveicam Līgatnes novada īpašos novembra mēneša jubilārus!

Marija Abeltiņa	Ruta Liepiņa
Vaira Birkenfelde	Ināra Loča
Kornēlija Brence	Rasulīte Lūsare
Rita Čerepkova	Rita Malojo
Ārija Ermane	Vilnis Miljons
Vija Grigorjeva	Velta Pakalne
Irina Grinberga	Mirdza Pavlovskā
Daina Gruele	Mihails Petrovs
Ādolfis Ispodkins	Valija Pētersone
Irēna Jermaloviča	Egons Rūmanis
Sarmīte Kauliņa	Dzintra Skujiņa
Ivārs Kazaks	Millija Varapoga
Anatolijs Krivotuļskis	Aivars Vērmanis
Zenta Ķauķīte	Lizeta Viņķele

Līgatnes novada kultūras namā 13.- 23. decembrim Ziemassvētku izstāde tirdziņš

Līgatnes novada kultūras nama mazajā zālē no 13. līdz 23. decembrim būs apskatāma rokdarbu izstāde tirdziņš, kurā aicināti piedalīties visi Līgatnes novada daiļamatnieki, amatnieki un mājražotāji.

Aicinām piedalīties visus, kuri pin no tāsīm un darina no klūgām brīnumainas lietas, grebj un darina no koka, izliec un veido sudrabu pārveidojot par rotaslietām, savām rokām pakļauj mālu, ada vai tamborē siltas zeķes, svīterus, cepures, cimdus, silto segu audējas, ziepju un sveču leļļus, rotu darinātājus, Adventa vainagu pinējus, Ziemassvētku rotājumu izgatavotājus un citu amatu pratējus.

Lai arī skaisto amatu pratējs nav izveidojis tik daudz darbu, lai tos pārdotu, tos tomēr var atnest izrādīšanai citiem. Ja arī pircējs iepatikušos darbu nevarēs iegādāties izstādē, tiks nodibināti kontakti, ar kuru palīdzību līdzīgu izstrādājumu varēs iegādāties citā, abām pusēm izdevīgā laikā.

Jūsu darbu kultūras namā pieņems un izstādī mazajā zālē iekārtos 13. decembrī. Piedalīšanās izstādē tirdziņā ir bez maksas.

Līga Kraveca,

Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra mākslinieciskās daļas vadītāja

"Līgatnes Novada Ziņu" izdevumu sagatavoja Anita Jaunzeme,

tel. 64153176, e-pasts
novadadome@ligatne.lv,
anitajaunzeme@inbox.lv

Par faktu pareizu atspoguļojumu atbild rakstu autori.
Nākamais "Līgatnes Novada Ziņu" numurs
iznāks 23. decembrī

Jubilejas koncerts "Mēs dzīvojam dejā"

Līgatnes novada kultūras namā 18. decembrī plkst. 17.00 vidējās paaudzes deju kolektīva "Zeperi" 10 gadu jubilejas koncerts "Mēs dzīvojam dejā".

Koncerta pirmajā daļā varēs baudīt labākās un sirdij tuvākās dejas jau no 2000. gada. Otrajā daļā dejotāji skatītājus priecēs ar dejām no emocionālās deju izrādes "No zobena saule lēca". Kopā ar VPKD "Zeperi" jubilejas koncertā satejos arī viesi no Latvijas labākajiem deju kolektīviem: Alūksnes DK "Jukums", Balvu DK "Nebēda", Valmieras pagasta DK "Solis", Saldus pagasta DK "Druva", Priekule novada DK "Mikēlis", Cēsu DK "Raitais solis", "Brīvdabas muzeja dejotāju Saime", Rīgas Franču liceja jauniešu un skolēnu DK "Auseklītis".

Vidējās paaudzes deju kolektīva "Zeperi" dibināts 2000. gada 23. oktobrī. Kolektīvs Ivetas Pētersones - Lazdānes vadībā strādā kopš 2003. gada 28. janvāra. Dejotāji Ivetas Pētersones - Lazdānes vadībā ir veiksmīgi piedalījušies deju kolektīvu

skatēs, gūstot godalgotas vietas. Kolektīva panākumi mudinājuši dalībniekus piedalīties arvien jaunus un jaunus projektos un pasākumos. Desmit gados kopā izdejas jau 93 dejas. Laipni aicināti visi bijušie dejotāji! Ieeja koncertā par ziedojumiem.

Tiks īstenots projekts "Skaņas un gaismas aparatūras piegāde un uzstādīšana Līgatnes novada kultūras namam"

Līgatnes novada pašvaldībā š.g. oktobrī ir saņemts Lauku atbalsta dienesta Ziemeļvidzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldes lēmums par projekta Nr.10-09-LL29-L413203-000007 "Skaņas un gaismas aparatūras piegāde un uzstādīšana Līgatnes novada kultūras namam" atbalstīšanu. Projekts tiks realizēts Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstības (ELFLA) Lauku attīstības programmas pasākuma "Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā" ietvaros. Projekta mērķis: radīt iedzīvotājiem pievilcīgu dzīves vidi, nodrošinot pilnvērtīgas brīvā laika pavadīšanas iespējas, lai tiktu saglabāta un pilnveidota Līgatnes novadam raksturīgā kultūrvide un tradīcijas, spēcīnāt novadam piemītošo identitāti. Šobrīd viena no prioritātēm ir veicināt sabiedrības brīvā laika lietderīgu izmantošanu

un pilnveidošanos, piesaistot arvien vairāk kultūras cienītāju. Kultūras nams ir uzsācis aktīvu darbību sabiedrisko aktivitāšu nodrošināšanu - dažādu pasākumu organizēšanu, bet viena no lielākajām problēmām ir skaņas un gaismas aparatūra. Līdz šim skaņas aparatūra tika nomāta, bet apgaismošanas iekārtas ir nepieciešams aizstāt ar modernāku aparatūru, kurai ir lielāka jauda un modernizēta atbilstoši mūsdienu prasībām. Ar esošo gaismas aparatūru nav iespējams izgaismot izrādes, koncertus, jo tās nav regulējamas un nav atbilstošu krāsu toņu. Rezultātā tiks iegādāts nepieciešamais aprīkojums dažādām kultūras aktivitātēm un kultūras dzīves veicināšanai laukos. Līdz ar to tiks paaugstināta kultūras pasākumu un pakalpojumu sniegšanas kvalitāte. Galvenais ieguvums būs uzlabota lauku iedzīvotāju dzīves kvalitāte, iesaistīti iedzīvotāji

kultūrvēsturisko tradīciju turpināšanā, spodrināšanā. Projekta rezultātā tiks iegādāta jauna akustiskā sistēma (projektori, dators, mikrofonu u.c.), kura būs nokomplektēta ar skaņas un gaismas aparatūrai nepieciešamo aprīkojumu atbilstoši kultūras nama vajadzībām, lai kultūras pasākumi tiktu organizēti augstākajā līmenī, līdz ar to būs ieguvēji vietējie iedzīvotāji un novada viesi. Projekta kopējais finansējums ir LVL 9919,34 un piešķirtais publiskais finansējums ir LVL 6148,35. Projektā paredzētais īstenošanas termiņš ir 2011. gada 01. jūnijs. Darbu veicēs SIA "MUZIKĀLĀ DIZAINA GRUPA".

Vineta Lapsele, Līgatnes novada domes projektu vadītāja

Sveiciens no Itālijas!

Turpinājums rakstam: "Sveiciens no Itālijas!"

Jānis Ābols,

Līgatnes novada vidusskolas 11. klases audzēknis

Itālijā ir sākies rudens, un ceļmalas klāj krāsainu lapu kaudzes! Oktobra sākums bija saulains un silts, bet tagad tikai list un list. Visskaistākie tagad izskatās kalni, to galotnes jau klāj viegli baltas sniega seģenes. Kalni dažreiz tā ietinas miglā, ka, steigoties uz skolu un atpakaļ, bieži gadās, ka tos nemaz nepamanām. To, ka atnācis rudens, var pamanīt arī cilvēkos. Te visi kļuvuši tādi drūmi un drusciņ garlaicīgi, bet itāļiem pret to ir brīnumlīdzeklis - kafija! Kafija šejieniešiem ir kā degviela maīnai, iedzer vienu mazu maziņu stipras kafijas krūzītē, un atkal var aktīvi darboties. Šis mēnesis, gluži kā iepriekšējais, paskrējis vēja spārnēm. Oktobra

sākumā devāmies uz skaisto Itālijas galvaspilsētu Romu, uz sanāksmi visiem Comenius individuālās mobilitātes projekta dalībniekiem Itālijā. Mēneša otrajā pusē, kad Latvijas skolas bija rudens brīvlaiks, pie mums ciemos atbrauca mūsu klases audzinātāja Aija Ziediņa. Tas bija tik jauki, bet nepierasti dzirdēt latviešu valodu no kāda cita, izņemot mūs pašus. No 15. oktobra sākās apkures sezona, un radiatori mājās un skolā jau iesiluši. Skolā, kā jau skolā, visi citīgi mācās un darbojas, bet mums vēl aizvien grūti aprast ar mums jauno mācīšanas stilu, kas ir ļoti teoretisks, ne praktisks. Skolotāji visu laiku tikai runā un skolēni tikai pieraksta, mācību telpas mainītas netiek, tāpēc nav iespējams veikt eksperimentus ķīmijā un fizikā. Mums šeit arī ir jāpelna atzīmes, tāpēc gandrīz katru nedēļu uzdod tādu kā kontrol darbu, ko mājās izpildīt. Protams, šie kontrol darbi

ir itāļiski. Tā kā mums itāļu valoda nav dzimta, tad mums šie uzdevumi liekas diezgan pagrūti, bet mūsu klasesbiedri saka, ka tāds viņi pildījuši sākumskolas klasēs.

Oktobra beigās visi bija pārņemti ar Helovīnu svinēšanu, visas ielas un veikaliņi bija izrotāti ar ķirbjiem un dažādiem mošķiem. Sestdien, 6. novembrī, mēs devāmies uz pavisam augstiem kalniem, uz virsotni "Guglia Rossa" (Sarkanā smaile). Kalns ir mazliet iesarkanā krāsā, tādēļ arī tāds nosaukums. Kalnā kāpām no Francijas puses, jo tur šī nogāze ir lēzenāka. Pašā virsotnē no mums uzkāpa tikai Māra, pārējie sapratām, ka pirmajā reizē pievārtē 2500 m mums ir par grūtu. Kad bijām uzkāpuši līdz pusei, parādījās sniegs, bet no spožās saules tas bija apledojis, tādēļ kāpt bija vēl grūtāk, bet skats bija neaprakstāmi skaisti! Paskatoties kalendārā, saprotam, ka prom no mājām Latvijā būsīm vēl tikai drusciņ vairāk nekā vienu mēnesi.

Paziņojums

Līgatnes novada dome līdz 2010. gada 22. novembrim plkst. 16:30 aicina pieteikties uz vakanto psihologa vietu (nepilna darba slodze) ESF darbības programmas "Cilvēkresursi un nodarbinātība" 1.5.3.1. aktivitātē "Speciālistu piesaiste plānošanas reģioniem, pilsētām un novadiem" īstenošanai (vienošanās Nr.1DP/1.5.3.1./10/IPIA/VRAA/089)

Prasības pretendentiem:

- *izglītība – sociālo zinātņu maģistra grāds psiholoģijā;
- *kvalifikācija – kliniskais psihologs ar tiesībām sniegt atzinumu;
- *3 gadus ilga darba pieredze profesijā;
- *valsts valodas prasme augstākajā līmenī.

Iesniedzamie dokumenti:

- *Pretendenta CV;
- *Izglītības dokumentu kopijas;
- *Motivācijas vēstule.

Dokumentus iesniegt Līgatnes novada domē, Sprīņu ielā 4, Līgatnē, Līgatnes novadā (sekretārei) personīgi vai elektroniski, nosūtot uz e-pasta adresi: novadadome@ligatne.lv, fakss – 64153176.

LĪGATNES PILSĒTAS BIBLIOTĒKAS ZIŅAS Krēslas stunda

Jau 13. gadu Ziemeļvalstu Ministrijas Padomes informācijas birojs, biedrība "Norden Latvijā" sadarbībā ar Latvijas Nacionālo bibliotēku un Bērnu literatūras centru organizēja Ziemeļvalstu Bibliotēku nedēļu. Šoreiz tā notika no 8. līdz 14. novembrim.

Šī gada tēma - "Teiksmainie Ziemeļi". Izvēlēto daiļdarbu pamatā ir fantāziju rosinošas darbības un maģiskais realisms. Lasišanai "Krēslas stundās" tiek piedāvāti vairāki darbi, bet mēs izvēlējamies grāmatīņu mazākajiem par leduslācēnu Illi. Tās tapšanā līdzdarbojušies vairāki autori, un viens no viņiem ir Ivars Silis, kurš dzimis Rīgā, audzis Dānijā, 22 gadu vecumā devies uz Grenlandi, kļūstot par neskartās dabas izpēti ekspedīciju dalībnieku. Viņš ir fotogrāfs, rakstnieks, TV filmu producentis, lektors. Mūsu bibliotēkā ir iegādātas trīs I. Siļa grāmatas "Nanoks", "Nabagi pils" un "Leduslācēns Ille". Nāciet, izlasiet un būsiat neklātienē pabijuši līdzīgan leduslāču pētniekiem Grenlandes ledājos, gan autora bērībā - laikā, kad no dzimtas Vestienas 1944. gadā viņš kopā

ar māti un brāli devās bēgļu gaitās, nokļūstot Dānijā.

Atgriezoties pie "Krēslas stundām", kas notika 10. novembra ritā, divām klašu grupām (2. un 3. un 1. un 4. klasēm) pulcējoties Līgatnes novada vidusskolas video klasē. Pirms "Leduslācēns Ille" lasīšanas, bērniem nedaudz pastāstīju par autora Ivara Siļa piedzīvojumiem Illes dzimtenē Grenlandē. Tā kā grāmatīņa par Illi šogad iekļauta arī Bērnu žūrijā, vairāki bērni to jau bija lasījuši. Nekas, lasījām atkārtoti. Bērni arī labprāt iesaistījās lasīšanā. Pasākuma noslēgumā darbojamies visi. Apkārt rotaļu leduslācēnam izveidojam origami tehnikā (papīra locīšana) izveidotus ledus kalnus, putnus un zivis. "Ne velti leduslāci sauc par leduslāci. Leduslācim ir vajadzīgs ledus".

Līgatnes tūrisma informācijas centrs atskatās uz padarīto pirmajā tūrisma sezonā un nosprauž jaunus mērķus nākamajam gadam

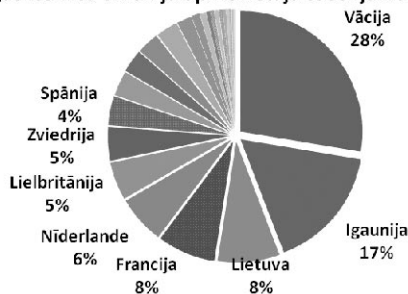
LĪGATNES TŪRISMA INFORMĀCIJAS CENTRS SKAITĻOS UN FAKTOS:

Ir noslēgusies pirmā aktīvā tūrisma sezona, kopš strādā Līgatnes tūrisma informācijas centrs, un nu pienācis laiks atskatīties uz padarīto un nosprauzt jaunus mērķus nākamajam gadam.

TŪRISTU SKAITS

Varam būt gandarīti, ka, strādājot pirmo gadu, turklāt nepilnu sezonu - tikai no jūnija mēneša, vienlaikus ritot remonta darbiem informācijas centra namiņā - pēc Vidzemes tūrisma asociācijas ziņām esam piektais apmeklētākais tūrisma informācijas centrs Vidzemē. Šajā periodā esam apkalpojuši 3116 tūristus (vidēji 19,8 cilvēkus dienā): 2083 individuālos ceļotājus un 1033 tūristus, kas pieteikušies mūsu organizētajām ekskursijām.

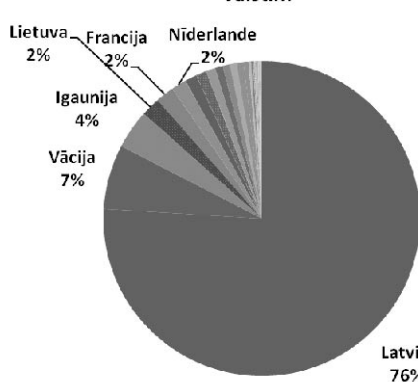
Līgatnes TICa ārzemju apmeklētāju sadalījums pa valstīm

NO KURIENES?

76% tūristu bijuši mūsu pašu Latvijas ceļotāji. Nākamie aktīvākie Līgatnes viesi ir vācieši (7%), kaimiņi igauņi (4%) un lietuvieši (2%). Mūs šovasar patikami pārsteidza lielais Francijas tūristu skaits (2%), kā arī aktīvie holandieši (2%), kas pārsvarā ceļoja ar velosipēdiem. Tālākie viesi uz Līgatni šogad atceļoja no Jaunzēlandes, Indijas un Argentīnas.

Līgatnes TICa apmeklētāju sadalījums pa valstīm

VALODAS

Mums, tūrisma informācijas centra darbiniekiem, šogad nācās pamatīgi izpurināt un izvētīt savas svešvalodu zināšanas, jo daždien nācās runāt ne vien latviešu, krievu un angļu valodās, bet arī vāciski un franciski. Un arī ar šīm valodām nepietika, jo, lai gan lielākā daļa tūristu pārzina svešvalodas, daļa no tiem tomēr ceļo, paļaujoties uz starptautisko žestu valodu.

MĒRĶI NĀKAMAJAI SEZONAI

Izvērtējot šos skaitļus, esam izvirzījuši jaunus mērķus nākamajai sezonai: četrcāršot informācijas centra apmeklētāju skaitu un kļūt par 3. apmeklētāko informācijas centru Vidzemē, kas, mūsaprāt, būs panākams, ņemot vērā, ka pavasārī tiks pabeigts ERAF projekts 2 jaunu un labiekārtotu tūrisma taku iekārtošanai, tāpat, pateicoties šī gada pieredzei, iestrādēm, Līgatnes vēsturiskā centra un padomju bunkura popularitātes pieaugumam. Gribam pateikties bunkura vadībai, kas, aktīvi darbojoties un dodot iespēju bunkuru apmeklēt arī individuālajiem ceļotājiem, ir krietni palielinājusi interesi par bunkuru kā pašmāju, tā arī ārvalstu tūristu vidū. Mums ir pamats lepoties arī ar to, ka viena no pasaulē visietekmīgākajām ceļvežu izdevniecībām "Lonely Planet" bunkuru iekļāvusi kā ieteicamu

apskates objektu savā jaunajā gadagrāmātā "Best in Travel 2011".

Vēlamies panākt pieaugušo tūristu grupu intereses pieaugumu par ekskursijām Līgatnē, jo pašlaik lielākā daļa ekskursijas tiek organizētas skolēnu grupām. Vēl viena mērķauditorija, ko saskatām, paraugoties uz šī gada skaitļiem, ir Latvijas krievvalodīgie iedzīvotāji, kas maz zina par atpūtas iespējām ārpus Rīgas, bet kuru interese un neviltotais pārsteigums par dažādajām iespējām Līgatnē šovasar bija acīmredzams.

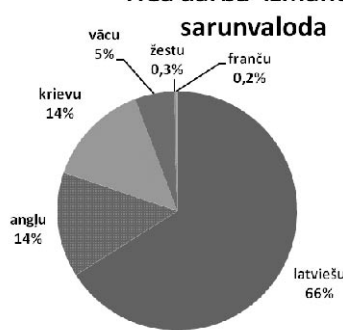
KO DARĪSIM ZIEMĀ?

Lai palielinātu apmeklētāju skaitu informācijas centrā un Līgatnes atpazīstamību, ziemas sezonā jāpaveic liels darbs nākamās sezonas sagatavošanai.

IZSTĀDES

Jau šobrīd rit darbs pie dažādu informācijas bukletu sagatavošanas, kam jābūt gataviem jau februārī, kad, pateicoties ERAF projekta finansējumam, piedalīsimies lielākajā Latvijas tūrisma izstādē "Balttour 2011". Tāpat projekts mums dod lielisku iespēju šogad piedalīties arī Igaunijas un Lietuvas tūrisma izstādēs.

TICā darbā izmantotā sarunvaloda

JAUNI MARŠRUTI. EKOTŪRISMS

Kā jau minēts, mēs vēlamies nākamgad palielināt organizēto ekskursiju skaitu, tāpēc strādāsim pie jaunu maršrutu izstrādes. Jauns virziens, ko par perspektīvu uzskata arī Tūrisma attīstības valsts aģentūra (TAVA) un asociācija "Lauku ceļotājs", ir dabas un ekotūrisms, kam Līgatne ir ļoti piemērota. Tāpēc mēs piedalīsimies arī TAVAs organizētajos bezmaksas semināros, lai tur, kā arī Eiropas ekotūrisma konferencē iegūtās zināšanas izmantotu jauna piedāvājuma sagatavošanā. Tāpat mēs aicinām novada tūrisma uzņēmējus būt aktīviem un piedalīties šajos semināros, kas noteikti nesīs jaunas idejas attīstībai.

AICINĀM SADARBOTIES

Viens no ziemas sezonas uzdevumiem ir Līgatnes suvenīru klāsta palielināšana. Tāpēc ikviens, kam ir interesantas idejas un talants, ir aicināts sadarboties, tādējādi gūstot papildus ienākumus. Vēl viens virziens, kurā aicinām piedalīties visus interesentus, ir Līgatnes atpazīstamības celšana interneta sociālajos tīklos un informatīvajās lapās. Mēs esam izveidojuši šos informācijas centra profilus: draugiem.lv: www.draugiem.lv/ligatnestic twitter: www.twitter.com/LigatnesTic facebook: www.facebook.com/pages/Ligatne-Tourism-information flickr: www.flickr.com/photos/ligatne

Aicinām katru līgatnieti, kas ikdienā ir aktīvs sociālo tīklu lietotājs internetā, sekot mūsu jaunumiem un pievienot savus komentārus, ieteikumus, savas skaistākās un interesantākās Līgatnes fotogrāfijas. Tāpat gaidīsim arī ieteikumus mūsu mājaslapas www.visitligatne.lv uzlabošanai un papildināšanai. Un, protams, gaidīsim baltu un sniega bagātu ziemu, kad Līgatnē sabrauks slēpotāji un skaisto ziemas ainavu mīļotāji.

Inese Okonova,

Līgatnes tūrisma informācijas centrs
Tālrunis: 64153169

Lielisks kora mūzikas koncerts

Oktobra pēdējā sestdienā Līgatnes kultūras namā bija iespēja noklausīties lielisku kora mūzikas koncertu. Tā kā daļa līgatniešu kārtējo reizi uz mūsu kultūras namu nevēlējās atnākt, vēlos pastāstīt, kas tajā vakarā klubā notika.

Līgatnes novada jauktā kora viesi bija 4 kori gan no Vidzemes, gan arī no Zemgales, no Codes. Kori līdzatvestās dziesmu vācēles bija ielikuši mazāk dzirdētas un arī nedzirdētas dziesmas. Koncertu atklāja mājiņieki ar Alfrēda Kalniņa dziesmu "Mēs gribam būt kungi mūsu dzimtajā zemē". Pirmo reizi mūsu zālē izskanēja jaunā komponista Ešenvalda ļoti sirsniņā dziesma "Manas mājas", kuras izpildījumā solisti bija kora "Venden" diriģente Marika Slotina – Brante. Tad uz skatuves kāpa kora "Venden" dziedātāji. Viņu diriģente M. Slotina – Brante pati pieteica, ko koris dziedās. Jauki izskanēja E. Dārziņa "Minjona". Savu uzstāšanos koris noslēdza ar optimistisko V. Kaminska apdarināto "Bēdu manu lielu bēdu". Jānis Sejāns diriģēja Vecpiebalgas – Inešu Muīžas kori, kurš savu darbību atsācis nesen un publiku iepriecināja ar dziesmu "Mila ir kā uguns" un citām jaukām dziesmām.

Vistālāko ceļu līdz Līgatnes kultūras nama skatuvei bija mērojis Eināra Redberga vadītais Codes koris no Bauskas novada. Viņi stāstīja, ka nav atbraukuši pilnā sastāvā, jo visi rudens darbi vēl neesot pabeigti un dažiem govīs jāslaucot visu gadu. Tik tālu braukt varējuši tie, kas dārzus un laukus jau apkopuši. Interesanti savu uzstāšanos bija iecerējis Solvitas Vitolas diriģētais dzērbeniešu koris "Pie Gaujas". Viņu diriģente aicināja mūs pacieņoties dažādās pasaules vietās, dziedot norvēģu, meksikāņu un franču dziesmas. Vidzemi pārstāvēja jauka dziesmas "Lai nu paliek šoruden" apdare korim. Savu priekšnesumu dzērbenieši noslēdza ar dziesmu - veltījumu Līgatnes novada korim, pateicoties par draudzību.

Koncerta noslēgumā uz skatuves aicināja visu koru dziedātājus. Zālē palika vien nedaudzie uz koncertu atnākušie klausītāji – ne vairāk par 20, mazus bērnu ieskaitot. Uz skatuves bija lielisks kopkoris ar vairāk nekā 100 dziedātājiem. Majestātiski izskanēja Līgatnes novada kora Mārča Kataja diriģētā J. Vitola "Gaismas pils". Tad kopkora vadību pārņēma Ilmārs Seilis un koris dziedāja "Es zinu Tevi, zeme svētā". Koncertu noslēdza M. Slotinas – Brantes diriģētais P. Dambja "Precību dancis". Kori apmainījās apsveikumiem un turpināja draudzības vakaru bez publikas klātbūtnes. Tie nedaudzie klausītāji devās mājup, priecādāmie par skaisto koncertu un saturīgi pavadīto drēgno rudens vakaru.

Valda Norīte,

viena no nedaudzajiem koncerta apmeklētājiem

Pasākumi Līgatnes novadā – novembris, decembris

18. 11. plkst. 14.00
Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svētku koncerts. "Līgatnes novada Gada cilvēks 2010" godināšana Līgatnes novada kultūras namā
21.11. plkst. 15.00
"Mūžības svētdiena" aizgājušo piemiņai Ķempju baznīcā
27.11. plkst. 17.00
Siguldas Tautas teātra izrāde Andrejs Upīts "Ziņģu Ješkas uzvara" Līgatnes novada kultūras namā
4.12. Ziemassvētku egles svinīga iedegšana
Plkst. 17.00 Līgatnes pilsētā, skvērā pie kultūras nama,
Plkst. 19.00 Augšlīgatnē, skvērā pie "Zvaniņiem"
5.12. plkst. 15.00 Adventa 2.

svētdiena Ķempju baznīcā
12.12. Koncerts "Ziemassvētku roze". Normunds Ķietis un akordeoniste Inita Āboliņa. Kultūras nama mazajā zālē
plkst. 17.00,
Novada pansionātā **plkst. 19.00**
13.12. – 23.12. Ziemassvētku izstāde – tirdziņš
Līgatnes novada kultūras namā
16.12. plkst. 17.00
Mūzikas un mākslas skolas akustiskais koncerts Augšlīgatnes "Zvaniņos"
18.12. plkst. 17.00
VPDK "Zeperi" 10 gadu jubilejas koncerts Līgatnes novada kultūras namā
19.12. plkst. 12.00 Ziemassvētku programma bērniem Līgatnes novada kultūras namā

19.12. plkst. 15.00
Adventa 4. svētdiena Ķempju baznīcā
21. 12. plkst. 18.00
Līgatnes novada vidusskolas Ziemassvētku pasākums Līgatnes novada kultūras centrā
24.12. plkst. 16.00
Ziemassvētku dievkalpojums Ķempju baznīcā
25.12. plkst. 20.00
Galdiņu vakars, balle Līgatnes novada kultūras namā
01.01.2011. plkst. 1.00
Jaungada diskonakts Līgatnes novada kultūras namā

Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centra mākslinieciskās daļas vadītāja **Līga Kraveca**

Piedalies konkursā "Meklē un atrodi datu bāzē letonika.lv"!

Ari šoruden sabiedrība "Tilde" (www.tilde.lv), valsts aģentūra "Kultūras informācijas sistēmas" (www.kis.gov.lv) un portāls parSPORTU.lv (www.parsportu.lv) rīko konkursu "Meklē un atrodi datu bāzē letonika.lv".

Konkurss risināsies 3 kārtās:

1. kārtā 15.11. – 22.11.
2. kārtā 22.11. – 29.11.
3. kārtā 29.11. – 06.12.

Papildkārta: 6. decembris – uzvarētāju noteikšanai vērā tiks ņemts atbildes iesūtīšanas laiks. Konkursa trīs kārtas un

papildkārta risinās internetā. Par finālu informēsim vēlāk.

Sacensības ir individuālas, katrs dalībnieks pārstāv vienu bibliotēku, reģionu un līgu – skolēnu līgu, bibliotēku lasītāju līgu vai bibliotekāru līgu.

Konkursa galvenās balvas – ceļojumi uz Briseli!!! Tiks sumināti un sveikti ar balvām visu reģionu uzvarētāji. Nāciet uz bibliotēku un piedalieties konkursā, jo Valsts aģentūra "Kultūras informācijas sistēmas" atbalsta datu bāzes letonika.lv abonēšanu Latvijas bibliotēkām un piekļuve informācijai ir par brīvu! Tiksimies bibliotēkā!

Laima Timermane, Līgatnes pilsētas bibliotēkas vadītāja

OKTOBRIS LĪGATNES NOVADA VIDUSSKOLAS SĀKUMSKOLĒNIEM

2010. gada oktobris Līgatnes novada vidusskolas sākumskolas skolēniem pamatskolas ēkā bija notikumiem bagāts.

Miķeļdienas tirdziņš

Septembra pēdējā dienā notika Miķeļdienas tirdziņš. Kas tā bija par tirgošanos un iepirkšanos! Neizpalika arī dārzenų veidojumu un kompozīciju izstāde.

Ekskursija

Oktobra mēnesis iesākās ar ekskursiju. Sākumskolas skolēni apmeklēja Rīgas Ūdensapgādes muzeju Baltezerā. Viesojās Ādažu čipsu ražotnē, kur iepazinās ar čipsu ražošanas procesu un veselīga uztura pamatiem. Rāmkalnos piedalījās ābolu cepšanas procesā un vizinājās ar rodeliem.

Rudens kross

Sākumskolas skolēni kopā ar visas vidusskolas kolektīvu piedalījās rudens krosā neierastos sporta stadionā apstākļos. Kross notika "Skaļupēs", pa meža taciņās atzīmētu trasi. Uzvarētāji saņēma medaļas.

Tikšanās ar izdevniecības ZVAIGZNE ABC pārstāvēm

Līgatnes novada vidusskolā sākumskolas skolēniem 19. oktobrī bija tikšanās ar apgāda ZVAIGZNE ABC pārstāvēm Gītu Andersoni un Kristīni Kokinu. Sākumskolas skolēnus iepazīstināja ar grāmatām bērniem, lasīja fragmentus no literārajiem darbiem.

Gīta un Kristīne atgādināja bērniem grāmatu tapšanas procesa gaitu un tajā iesaistīto darbinieku profesiju nosaukumus.

Skolēni piedalījās viktorīnās, miklu minēšanā, literārā darba fragmentu dramatizēšanā. Aktīvākie skolēni saņēma pārsteiguma balvas. Šis pasākums vairākus bērnus ieinteresēja piedalīties Bērnu žūrijā Līgatnes novada Līgatnes pagasta bibliotēkā.

Skolotāja - praktikante

4.b klasē vienu nedēļu mācību procesu vairoja topošā skolotāja Sintija Viksnīte, kas ir Līgatnes pamatskolas absolvente. Prakses nedēļas nobeigumā jaunā skolotāja vadīja klases audzinātāja stundu par drošības jautājumiem.

Klases vakars

Pirms brīvlaika dažu klašu kolektīvi rīkoja klases vakarus.

3.b klases skolēni rīkoja Masku balli.

4.b klasē notika Spoku balle. Visu klases vakaru noorganizēja un novadīja šīs klases skolniece Sindija Zaharāne. Sindija ir ļoti prasmīga organizatore. Klasē katrs skolēns bija sagatavojis masku, katram bija jāgatavo dažādi uzdevumi. Klases vakara gaitā skolēni, kā allaž, spēlēja spēles, minēja miklas, dejoja un šoreiz stāstīja arī spoku stāstus. Skolēni aktīvi atbalstīja Sindijas idejas un palīdzēja tās realizēt. Iespējams, kādreiz Sindija būs talantīga svētku organizatore un pasākumu vadītāja.

4.b klases audzinātāja
Ineta Bērziņa

Gīta Andersone un Kristīne Kokina stāsta par grāmatu ilustrāciju tapšanu

2.b klases skolēni Elīna Zaperecka, Elviņa Jansone un Norberts Golubkovs

4.b klases skolēni Rīgas ūdensapgādes muzejā

3.b klases skolēni ekskursijas tērpos Ādažu čipsu ražotnē

4.b klases mečdaļu ieguvēji Artis Aišpurs, Melisa Kronberga un Elīna Krimberga

4.b klases skolēni spokoja

SIA "PAPĪRFABRIKA "LĪGATNE"" aicina darbā:

Tirgzinības speciālistu

PRASĪBAS PRETENDENTIEM:

- Augstākā izglītība specialitātē vai ar to saistītā nozarē
- Praktiskā pieredze mārketingā
- Labas latviešu, krievu un angļu valodas zināšanas
- Labas komunikācijas spējas

PIEDĀVĀJAM:

- Patstāvīgu pilnas slodzes darbu papīrfabrikā
- Atbilstošu atalgojumu
- Profesionālās izaugsmes iespējas
- Sociālās garantijas

CV un pieteikuma vēstuli lūdzam iesniegt:
Pilsoņu ielā 1, Līgatnē, Cēsu rajonā, LV-4110,
e-pasts: birojs@pf-ligatne.lv
fakss 64153330, tālr. 64153337
Konkursa beigu termiņš: 1. nedēļa pēc
sludinājuma publicēšanas avīzē

Informācija mežu īpašniekiem

Rūpēsies par savu mežu kvalitatīvu atjaunošanu un kopšanu

Jebkura meža apsaimniekošana saistās ar dažādu meža darbu veikšanu, mežsaimnieciskā cikla nodrošināšanu meža meža ražas novākšanu (kailcīršu cīršanu), meža atjaunošanu, kopšanas cirtēm kvalitatīva meža izaudzēšanai.

Lai šo ciklu īstenotu un mežos izaudzētu kvalitatīvu koksni (celtniecībai, mēbeļu ražošanai...), ir pieņemti dažādi normatīvie akti, kas ik pa brīdīm tiek pārskatīti. Tā pagājušā gada beigās tika apstiprināti jauni "Meža atjaunošanas noteikumi". Šie noteikumi nosaka meža atjaunošanas termiņu atsevišķiem meža augšanas apstākļu tipiem, nosaka kritērijus, pēc kuriem mežaudzi atzīst par atjaunotu, kā arī atjaunotās mežaudzes (jaunaudzes) kopšanas pārbaudes kritērijus. Mežniecības darbiniekiem viens no svarīgākajiem uzdevumiem ir vērst meža īpašnieku uzmanību uz meža atjaunošanas un kopšanas darbu veikšanu, atgādināt par atjaunošanas darbu termiņiem. Kā būtisks jaunums šajos noteikumos ir tas, ka 10 gadu vecām skuju koku audzēm un 5 gadu vecām lapu koku audzēm, kuras atzītas kā atjaunotas, jābūt izkoptām atbilstoši koptas mežaudzes kritērijiem.

Amatas mežniecība atgādina, ka 2010. gada beigās beidzas atjaunošanas termiņš 2005. gada izcirtumiem (šaurlapu kūdrēni un šaurlapu āreni 2007. gada izcirtumi, purvājā, niedrājā, lieknā un dumbrajā 2000. gada izcirtumi). Lai nodrošinātu platības varētu atzīt par mežaudzi, izcirtumā jāaug meža augšanas apstākļu tipam atbilstošām kociņu sugām, kā arī tam ir jāatbilst koptas jaunaudzes kritērijiem. Tāpat atgādinām, ka šogad jāizkopj 2001. gada atjaunotās skuju koku un 2006. gada atjaunotās lapu koku jaunaudzes. Kopšanu būtu vēlams veikt tagad rudenī, kamēr darbus neapgrūstina sniegs. Pēc darbu pabeigšanas ir nepieciešams uzrakstīt pārskatu un nogādāt to mežniecībā. Nākošā gada pavasarī mežsargi visas atjaunojamās un kopjamās platības pārbaudīs, par to tiks sastādīti pārskati ar vērtējumu par darbu veikšanu. Gadījumos, ja minētie darbi nebūs veikti, tiks sastādīti pārkāpumu protokoli un meža īpašnieki saukti pie administratīvās atbildības.

Joprojām Lauku atbalsta dienestā ir atvērta programma "Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana". Pasākumā tiek atbalstīta jaunaudžu kopšana, mazvērtīgu mežaudžu nomaiņa un jaunaudžu kopšanai un mazvērtīgu mežaudžu nomaiņai paredzētu jaunu instrumentu un aprīkojuma iegāde. Meža īpašniekiem piedaloties pasākumā "Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana", ir iespēja saņemt atpakaļ pusi no pasākumā ieguldītajiem līdzekļiem.

Aicinām meža īpašniekus atcerēties mežu apsaimniekošanas jautājumus, izvērtēt, kādi darbi vēl rudenī būtu veicami, neskaidrību gadījumos vērsties pie saviem mežsargiem vai zvanīt uz Amatas mežniecību (tel.64129486).

Amatas mežniecības vecākais referents
Druvis Melderis

Kā pareizi šķirot?

Daudzi Līgatnes novada iedzīvotāji noteikti ir ievērojuši, ka Līgatnes pagastā, Dārza ielā 8, ir izveidots un tiek uzturēts EKO laukums. Līgatnē, Gaujas ielā 12b, Gaujasmalas masīvā, laukumā pie diķa un Līgatnes pagastā, Dārza ielā 4, Skolas ielā 9, Tirgus laukumā, "Gobās" un "Vārpās" ir uzstādīti konteineri šķirotu atkritumu savākšanai. Gan EKO punkts, gan EKO laukums ir vietas, kas paredzētas šķirotu atkritumu savākšanai un uzglabāšanai. Šeit ikviens iedzīvotājs, kā arī juridiska persona, var atvest un salikt konteineros tos atkritumu veidus, kurus var nodot tālāk pārstrādāt jaunās izejvielās vai jaunus produktus.

SIA "Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizācija" (ZAAO) Ziemeļvidzemē ir izveidojis atkritumu apsaimniekošanas sistēmu, kurā ir noteikts, kādi atkritumu veidi kādos konteineros ir jāliek. Tā, piemēram, vienā konteinerā kopā varam likt tādus šķirotos atkritumus kā papīrs, polietilēns, PET dzērienu pudeles un metāls. Vienā konteinerā tos liek, jo šie atkritumi, kopā sajaucoties, viens otru nesabojā, un tie tāpat ir jāpāršķirot. Tādā veidā apsaimniekotājs ietaupa degvielas resursus, ieguldāmās investīcijas un laiku, kas būtu jāpatērē, katru atkritumu veidu savācot atsevišķi, un tālāk vedot pāršķirošanai uz šķirošanas līniju poligona "Daibe" teritorijā, Pārgaujas novadā. Svarīgi ir zināt, ka pudeļu un burku stiklu jāšķirot un jāliek vienā

konteinerā, bet logu stikls jāved uz EKO laukumiem un jāliek atsevišķā konteinerā.

Lai nerastos pārpratumi un nepatīkamas situācijas ne ZAAO darbiniekiem, ne arī pašiem iedzīvotājiem, ZAAO atgādina, kā pareizi jāšķirot atkritumi EKO punktā un EKO laukumā izvietotajos konteineros:

Konteiners pudeļu stiklam: drīkst mest kopā pudeles un burkas. Stikls nav jāšķirot pa krāsām, bet tam ir jābūt tīram, bez pārtikas atlikumiem. Pirms izmešanas konteinerā burkām jānoņem vāciņi, bet nav jātīra nost etiķetes, folija, arī metāla gredzeni un korķi var palikt. NEDRĪKST mest fajansa, porcelāna traukus, spoguļus, lampu kupolus, keramikas izstrādājumus (balzāma pudeles), automašīnu, pakešu logu un logu stiklu.

Konteiners logu stiklam: stiklam jābūt tīram bez citu materiālu (metāls, koks, logu tepe) piejaukumiem. NEDRĪKST mest fajansa, porcelāna traukus, spoguļstiklu, automašīnu un pakešu logu stiklu, keramikas izstrādājumus, pudeļu, burku stiklu. Šie atkritumi ir jāmet savā sadzīves atkritumu konteinerā.

Konteiners makulatūrai, PET pudelēm, polietilēnam, metālam: drīkst mest avizes, grāmatas, žurnālus, kartona iepakojumu, piena, sulu, kafira paku iepakojumu, visa veida un krāsu izlietotas plastmasas pārtikas, dzērienu pudeles un polietilēna plēves,

sadzīves ķīmijas un kosmētikas izlietoto iepakojumu, Tam ir jābūt tīram, bez organisku materiālu (ēdiena atlikumi, eļļas u.c.) piejaukumiem. Pirms ievietošanas konteinerā kartona kastes un PET pudeles ir jāsaplacina. NEDRĪKST mest vienreizējās lietošanas papīra un plastmasas traukus, papīra dvieļus, folija papīrus, līmpapīrus, plēves, kas izmantotas skābbarības sagatavošanai, putuplastu, krējuma, margarīna trauciņus, pamperus, un citus polistirola izstrādājumus, kā arī jebkurus citus cietās plastmasas izstrādājumus.

Atsevišķi konteineri sadzīves bīstamiem atkritumiem: akumulatoriem, baterijām, luminiscentām lampām. NEDRĪKST mest mehāniski bojātas lampas un nekādas ķīmiskas vielas (pesticīdi, minerālmēsli, eļļas) u.c. nezināmas izcelsmes šķidrumus.

Konteiners sadzīves elektriskiem un elektroniskiem atkritumiem jeb nolietotai sadzīves elektrotehnikai tie ir televizori, radio, datori, ledusskapji, veļas mašīnas u.tml. Elektrotehnika nedrīkst būt izjaukta. Sakopsim vīdi kopā! Sīkāku informāciju jūs varat iegūt pa tālruni: 26132288.

Informāciju sagatavoja **Ginta Gailuma**, SIA "ZAAO" šķirotu atkritumu daļas vadītāja

Vides likumdošanas prasību ievērošana ietekmē atkritumu apsaimniekošanas maksu

SIA "Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizācija" (ZAAO) ir sagatavojuši un nosūtījuši ZAAO veidojošo pašvaldību domēm izskatīšanai iesniegumu par nepieciešamajām izmaiņām atkritumu apsaimniekošanas maksā 2011. gadam.

ZAAO jau informēja, ka 2010. gada 17. septembra dalībnieku sapulcē tika atbalstīts ZAAO valdes priekšlikums par uzņēmuma tarifu politiku 2011. gadam, kas paredzēja Ziemeļvidzemes reģionā izveidot divas tarifu zonas. Šobrīd blakus esošajos novados tarifi par sadzīves atkritumu apsaimniekošanu atšķiras, bet ZAAO ir sagatavojis tarifa piedāvājumu pašvaldībām, kas paredz tikai divas tarifu zonas Ziemeļvidzemē - atsevišķi izdalot reģiona divas lielākās pilsētas, bet pārējos novados pašvaldībām tika iesniegta izskatīšanai vienāda atkritumu apsaimniekošanas maksa.

Piedāvājot pašvaldībām izskatīt un apstiprināt atkritumu apsaimniekošanas maksu 2011. gadam, ZAAO ar dalībnieku domju deputātu atbalstu vēlas tuvāko gadu laikā atgriezties pie sistēmas, ka visiem Ziemeļvidzemes iedzīvotājiem un uzņēmumiem par atkritumu apsaimniekošanu piemērotu vienādu maksu. Šāds princips ir noteikts ZAAO dibināšanas līgumā un darbojas reģionā līdz 2007. gadam. Plānotās izmaiņas atkritumu apsaimniekošanas maksā ir no 15% līdz 24% apmērā atkarībā no atkritumu apsaimniekošanas maksas apmēra šogad. Savukārt pašvaldībās, kurās līdz šim jau tika piemērota maksa 8,85 LVL par kubikmetru plus PVN, maksas pieaugums plānots tikai 1% apmērā.

Izmaiņas atkritumu apsaimniekošanas maksā no 2011. gada 1. janvāra ir nepieciešamas, jo ZAAO ir jāpilda prasības par atkritumu apstrādi pirms noglabāšanas, kas noteiktas Ministru kabineta 2006. gada 13. jūnija noteikumos Nr. 474 "Atkritumu poligonu ierīkošanas, atkritumu poligonu un izgāztuvju apsaimniekošanas, slēgšanas un reaktivācijas noteikumi", kā arī pieņemtas izmaiņas Dabas resursu nodokļa likumā paredz nodokļa likmes par atkritumu apglabāšanu poligonos pieaugumu no 3 latiem par katru apglabāto tonnu uz 5 latiem. Poligonu apsaimniekošanas noteikumos noteiktas prasības par atkritumu apstrādi pirms noglabāšanas ir iestrādātas, ņemot vērā Eiropas Savienības direktīvu prasības, un, sākot ar 2010. gada 16. jūliju, no kopējās atkritumu masas jāatdala bioloģiski noārdāmos atkritumus un citus pārstrādājamus atkritumus, lai samazinātu apglabājamo atkritumu daudzumu.

Lai varētu izpildīt likumdošanā noteiktās prasības, ZAAO, realizējot ES Kohēzijas fonda līdzfinansētā projekta "Ziemeļvidzemes reģiona sadzīves atkritumu apsaimniekošanas projekta III kārtu "Poligona "Daibe" infrastruktūras pilnveidošana", ir izveidojis atkritumu mehāniskās priekšapstrādes centru un iegādājies atkritumu smalcināšanas

un šķirošanas iekārtas, kas nodrošinās sadzīves atkritumu šķirošanu un priekšapstrādi pirms atkritumu noglabāšanas, tādējādi samazinot noglabājamo atkritumu apjomu. Projekta realizācijai ZAAO ir saņēmis 85% ES Kohēzijas fonda līdzfinansējumu, kā rezultātā nebija nepieciešams papildus finansējums centra izveides investīcijām, tomēr ZAAO jānodrošina atkritumu mehāniskās priekšapstrādes centra ekspluatācijas izmaksu segšana. Uzsākot ekspluatēt mehāniskās šķirošanas iekārtas, apglabājamo atkritumu daudzums tiks samazināts vismaz par 20%.

ZAAO Marketinga daļas vadītāja Ieva Tabūne skaidro: "Atkritumu apsaimniekošanas maksa sastāv no atkritumu savākšanas un transportēšanas maksas un atkritumu apglabāšanas tarifa. Atkritumu apglabāšanas tarifu veidojošo izmaksu pamatotību izskata un izvērtē Sabiedrisko pakalpojumu regulators. Atkritumu apglabāšanas tarifs ir jāmaksā ikvienam atkritumu apsaimniekošanas uzņēmumam vai iedzīvotājam, kurš nogādā atkritumus uz poligona "Daibe". Otru maksu veidojošo komponenti - atkritumu savākšanas un transportēšanas maksu, veido to pakalpojumu izmaksas, kurus ZAAO sniedz konkrētās pašvaldības teritorijā. Bet no nākamā gada ZAAO jau sāks atkritumu priekšapstrādes centra darbības ekspluatācija, lai ievērotu normatīvo aktu prasības. Šo izmaksu segšanu ZAAO nevar nodrošināt no esošajiem ieņēmumiem par atkritumu apsaimniekošanu, tāpēc nepieciešams mainīt atkritumu apsaimniekošanas maksu."

ZAAO ir radījusi iespējas arī samazināt maksājumu apmēru par nešķirotu sadzīves atkritumu apsaimniekošanu. ZAAO aicina iedzīvotājus aktīvi izmantot atkritumu šķirošanas iespējas EKO punktus, EKO laukumus, konteinerus PET pudelēm, jo par šo konteineru tukšošanu iedzīvotājiem nav jāmaksā. Tāpat arī uzņēmēji var ietaupīt līdzekļus, šķirotot atkritumus, jo par šķirotu atkritumu izvešanu ir jāmaksā krietni mazāka summa nekā par sadzīves atkritumiem, tāpat uzņēmēji var šķirotos atkritumus nogādāt uz reģiona EKO laukumiem. Šķirošanas daļas vadītāja Ginta Gailuma atgādina: "Saviem klientiem piedāvājam iespēju saņemt atlaidi maksai par sadzīves atkritumu izvešanu, izmantojot EKO laukumu atlaizu kartes. Papildus informāciju par atlaizu kartēm pieejama pie EKO laukuma pārziņiem vai ZAAO interneta mājas lapā."

SIA "Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizācija" ir pašvaldību dibināta komercsabiedrība, kas jau 11 gadus pašvaldību uzdevumā sniedz atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumus Ziemeļvidzemes reģionā un apsaimnieko reģionālo atkritumu apglabāšanas poligonu "Daibe". Atkritumu šķirošanas sistēmu ZAAO atīstīta jau kopš 2001. gada. Jau desmito gadu uzņēmums darbojas arī vides izglītības jomā, veicot sabiedrības izglītošanu, lai uzlabotu apkārtnes vides kvalitāti.

Seminārs par atjaunojamajiem energoresursiem

4.novembrī VSIA Vides projekti un Līgatnes novada pašvaldība rīkoja praktisku semināru "Atjaunojamo energoresursu izmantošanas un energoefektivitātes iespējas lauku mājāsaimniecībā".

Uz semināru tika aicināti privātmāju saimnieki, ciematu daudzdzīvokļu namu iedzīvotāji un apsaimniekotāji, lauku iedzīvotāji un pārējie zaļi domājošie.

Seminārs notika saskaņā ar starptautiskās programmas "Baltijas jūras reģions 2007-2013" projektu "Baltijas vietējā un reģionālā attīstība klimata izmaiņu izraisīto izaicinājumu un iespēju kontekstā".

Pēc Līgatnes novada domes priekšsēdētāja Aināra Šteina uzrunas sadarbības pieredzē ar iedzīvotājiem un uzņēmējiem par zaļās domāšanas veicināšanu dalijās Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs. Salacgrīvas novads ir pirmais Latvijā, kur zaļās idejas ir kļuvušas par pašvaldības prioritāti. Turēsim ikšķus, lai izdodas arī jūras siltumsūkņa projekts! Dagnis Straubergs atgādina, ka arhitekti projektē namus, bet novadu mēri

projektē sabiedrību, tāpēc svarīgs ir amatpersonu atbalsts vietējo cilvēku aktivitātēm. Ļoti apsveicama ir Salacgrīvas ideja novada prezentācijās neizmantojot Ķīnā ražotu precī, bet vietējo iedzīvotāju darinājumus. Līgatnes papīrfabrikas 9 dzīvību papīrs varētu būt tas, uz kā novada iedzīvotāji parakstīs zaļo deklarāciju.

Vides aizsardzības un siltumu sistēmu institūta direktore, RTU profesore Dagnija Blumberga stāstīja par saules un biomasas kombisistēmām un atgādināja, ka Latvijā saules ir pat mazāk kā Skandināvijas valstīs, kur tā tiek izmantota daudz vairāk. Gaujasmalas iedzīvotājiem ļoti interesanti bija salīdzināt apkures cenas citās Latvijas pilsētās.

Latvijas Energoefektivitātes asociācijas Atjaunojamo energoresursu sekcijas vadītājs Valdis Šakars patikami pārsteidza ar savām plašajām zināšanām par saules kolektoriem un siltumsūkņiem un, kā pats atzina, par tiem varētu runāt 3 dienas pēc kārtas. Viņš sniedza arī informāciju par Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta

sagatavotajiem projektiem. Tad, kad semināra otrajā daļā runāja praktiski, arī dialogs ar klausītājiem veidojās interesantāks. Aldis Kalcenavs no Burtnieku novada pastāstīja par saules enerģijas izmantošanu mācītājmuižā. Zīgurdns Mūrnieks no Limbažu pagasta ar patiesu aizrautību dalījās pieredzē par daudzdzīvokļu māju siltināšanas projektiem. Atliek tikai vēlēt, lai arī Līgatnes novadā būtu šādi entuziasti! SIA Ekoliesma pārstāvis Gatis Eglītis informēja par granulu apkures katliem un pasākuma noslēgumā uzaicināja apskatīt šādu katlu darbību tepat Augšlīgatnes privātmājā. Semināra dalībnieki varēja pārlicināties, ka, par spīti stereotipiem, granulu katlu īpašnieki nebūt nestaigā ar netīru muti.

Ir prieks, ka, sadarbojoties arī ar Lauku atbalsta tiklu, izdevās noorganizēt šo semināru, bet cerēsim, ka nākamreiz iedzīvotāju atsaucība būs lielāka.

Aija Ziedīņa, projekta "BalticClimate" koordinatore

Līgatne laiku lokos

Līgatnes papīrfabrikai šogad 195 gadi!
Nostāsti par Līgatni un tās apkārtni

RASMA VANAGA, gide

Laiks atkal ieskatīties Līgatnes novada vēsturē, kas saglabājusies līgatniešu atmiņās un dokumentos. Vairāku gadu garumā esmu tos savākusi no vecajiem līgatniešiem, lai tagad ar daļu no šī materiāla iepazīstinātu arī plašāku lasītāju loku.

Par Līgatnes māju celtniecību

Sākums bija Rīgas tirgotāja Konrāda Štorha pirkums no Paltmales muižas īpašnieka Browne 1814.gadā, kas ierakstīts zemes grāmatā 1815.gada 25.maijā. Šo datumu var uzskatīt par Līgatnes papīrfabrikas dibināšanas datumu. 25.05.2010. palika 195 gadi, kopš uzsākusi darbu Līgatnes papīrfabrika, vienīgā papīrfabrika Latvijā, kura darbu turpina vēl šodien.

Turpmākajos divos gados Konrāds Štorhs kopā ar Rīgas tirgotāju Kārli Kiberi uzcēla pirmo papīra ražotni Ānfabriku. Par to stāstīts 1827.gadā dzimušā **Jāņa Leikarta "Atmiņēšanas grāmatā"**, ko viņš sarakstījis 1900.gadā un kuru ir saglabājuši viņa mazmazbērni Imants Leikarts (1941.) "Celmajos" un Ināra Liepiņa (1937.) "Slavēkās". Saglabāt šo grāmatu ir palīdzējusi Imanta māte **Līvija Leikarte** no Līgatnes pagasta "Celmājiem". (Nesen man bija iespēja iegūt šīs grāmatas kopiju, ar Imanta un Ināras atļauju arī publicēt interesējošos materiālus. Paldies Inārai Liepiņai un Imantam Leikartam!)

"Par Līgatni agrāk runāju, bet wehl peemirsu – manz tehws bijis klaht, kad pirmo akmeni likuschi, tad mahzitis eeswehtijis un nosauzis tahs wahrdu – Starķe muisihu un undark fabrik; un wehlak Ķibars waldija, to es ar paz redzeju, tas bija no Storka nopircis un Grohuzis no Kihbara nopirka, tas atdewa tagadejeem kungeem, kad Kihbars waldija, tad tik kahjneeks 10 wai 15kper pelnija par deen. Es paz tahs majas redzeju wisas kalnpus krohga taisihtas."

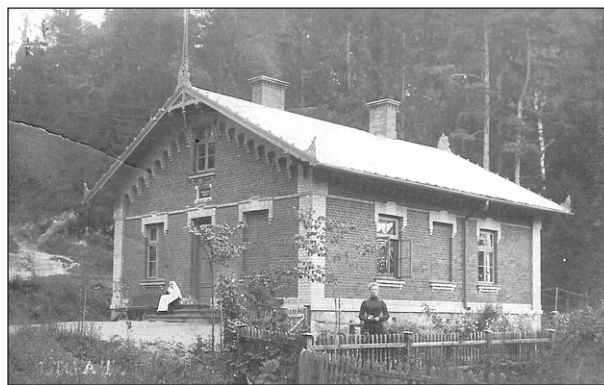
Saglabājušās arī Zvārtes māju iedzīvotāja **Jāņa Zariņa** atmiņas par māju celtniecību Līgatnē, tajā piedalījies arī viņa tēvs (uz Līgatni šo atmiņu stāstu atveda Indra Čekstere):

"Mans tēvs pirms precēšanās bijis kā galdnieks – šim barakās (Līgatnes papīrfabrikas barakas – I. Č.). Ir ar zelta medāli apbalvotus šīs barakas – viņš kā galdnieks te ir strādājis, līcis logus, grīdas, durvis. Tēva laikā, kad viņi bijuši jauni – Meņģelis (Jānis Meņģelis no "Lejas Rāceņiem" – R.V.) ir tas, kas cēla visu to Līgatni. Kad sākuši, visi bijuši vienādi zēļi, bet Meņģelis bijis acīgāks – dibinājis koptgaldu, uzmeties par priekšnieku. Tad varejis pastalas nomainīt uz šnorzābakiem – "Rāceņi" ir Meņģeļa māja, "Mūrnieki". Noāvis pastalas – pie Podupītes (kad gājuši uz mājām – I. Č.), apsejis ap priedīti un teicis: "Nu, mīlās pastalas, es jūts vairs kājās laikam neuzvilksī", uzvilcis kamašas, šnorzābakus. Meņģelis, kas cēlis visas Līgatnes barakas, dabūjis zelta medāli. Vienu aizmīrsis – nav pazinis vienslipo izlaidumu jumtu – tikai divslīpu jumtu pazinis. Ja būtu vienslīpu, tad nāktu vēl 1 smuks dzīvoklis klāt (jumstāvā). Pirmā māja Līgatnē – aiz Strautu ielas – guļbūve – tā celta, kad Līgatnes papīrfabrika dibināta – kad šeit tik sākuši kaut ko darīt.

"Latvijas Loids" – katras mājas galā ir Loida tāfele piesista – kā žetons, un tur ir iedrukāts gada skaitlis – šī arī ir 140 gadu veca (tātad būvēta 19.gs.vidū). Ja būtu laikā remontētas, dzīvotu vēl divus mūžus (ja būtu jumti un pārsedes laboti! Visi materiāli – ar rokām kampēti koki un likti tur, kur pas!) nekad nav redzēts, ka sniegs ielauztu kādai barakai jumtu! Meņģelis bija uzkāpis augstu pa turības kāpnēm – "Rāceņi", "Mūrnieki" piederēja, bet pirmsākums bijis tāds, ka viņi bijuši visi vienādi."

No Leo (1923.g.) un Zigrīdas (1927.g.) Baložu

atmiņām par Līgatni un papīrfabriku. (Pierakstītas 2006.gada janvārī)

Vecā ambulancē (Dzemdību māja jeb "Vilhelma māja", kuru uzcēla 1897.gadā – R.V.) 1927.gadā bijusi slimnīcas dzemdību nodaļa, kurā ir piedzimis Zigrīda. Kad piedzimis dēls – tad pie mājas uzvilks zils karogs, kad meita – rozā karogs, lai visi fabrikā redz, kas piedzimis. Par vecmāti šajos gados strādāja Ceipa Julianna, Viestura Ceipa māte."

Par Ānfabriku:

"1930.gados tur bija gateris, ūdens turbīna un tvaika turbīna, kas ražoja elektrību pašu vajadzībām, tur bija arī 2 holenderi, rulete - centrifūga lupatvielas sagatavošanai un sausināšanai. Lupatas plucināja fabrikā (Vidusfabrikā – R.V.), veda no turienes ar kastēm uz zāģētavu un pēc sagatavošanas atpakaļ uz fabriku. No sākuma veda ar zirgu pajūgiem, pēc tam, kad ierīkoja slīdes, tad ar zirgu vagonetēm pa slīdītēm. Hanfabrikā bija 4 – 6 dzīvokļi. Zigrīdas māte 30.gados tur strādāja – no gatera 3 sievas lielās kublās veda skaidas uz kurinātavu otrpus ēkas, kur bija tvaika mašīna."

Par zelta un sudraba karoti

Līgatnes papīrfabrikā bijusi tradīcija, ja nostrādāti papīrfabrikā 25 gadi, tad deva sudraba karoti, ja 50 gadi, tad zelta karoti. Šī tradīcija bijusi spēkā līdz 2.pasaules karam. Ir zināmi vairāki cilvēki, kuri saņēmuši zelta karotes: Baidiņa Kristīne, Killa Anna, Treiberģis Kārlis, Lapiņu Lauris, Tissa Anna (varbūt arī citi. R.V.).

Viens no tiem ir **Zigrīdas Balodes vecaistēvs**: "Zigrīdas vecaistēvs Lauris Lapiņš (dzimis 1864.g.) atnāca uz Līgatni 12 gadu vecumā par izpalīgu dažādos darbos un nostrādāja līdz 1942.gadam – savai nāvei. Lauris Lapiņš ir saņēmis 2 apbalvojumus, ko tagad glabā

mazmeitas Zigrīda un Marlēna. Pirmā ir sudraba karote ar uzrakstu par 25 gadu darbu fabrikā, otrā ir zelta karote par 50 gadu darbu fabrikā ar uzrakstu "6.05.1880. – 6.05.1930. LAPIŅU LAURIM" un toreizējā fabrikas emblēma."

Par šīm karotēm stāstīts arī **Kristīne Baidiņas** atmiņās, kuras glabājas Rīgā LZA Folkoras krātuvē un pierakstītas 1944.gadā: "Kad biju nostrādājusi 25 gadus, direktors Tiltiņš izsniedza sidraba karoti un 25 rubļus naudā. To dabūja katra strādniece pēc 25 gadu darba. Šī apbalvošana sākās apm. 4 – 5 gadus pirms manas jubilejas. Viriešiem izmaksāja 50 rubļus. Nauda bija noguldīta bankā un izsniedza krājgrāmatiņu. 1926.gada 5.maijā Līgatnes direktors Fāle deva man par to 50 nostrādātiem gadiem 100 latus un sidraba zeltītu karoti. Strādāju tālāk līdz 1936.gada 5.maijam. Nu biju 60 gadus nostrādājusi vienā uzņēmumā pie papīriem. Vai tā nav pacietība? Tad direktori man deva visu tāpat, kā kad es strādātu – brīvu dzīvokli, malku, uguni (elektrību – R.V.). ārstu, zāles un 25 latus mēnesī. Dabūju arī vienreizēji 300 latus pabalsta. No Valdības saņēmu III šķiras zelta krustu un diplomu." (pēdējais nepareizi – 1936.gada 13.maijā Prezidenta Ulmaņa parakstītais apbalvošanas raksts liecina, ka piešķirta 3 Zvaigžņu ordeņa zelta goda zīme.)

Vēl neliels atmiņu fragments no **Ainas Alļenas** (1929.) stāstījuma. (Pierakstīts 9.-15. februāris 2006.gads.) "Mana vecāmamma (Anna Tissa – R.V.) nostrādāja fabrikā 60 gadus, mamma (Auguste Tissa – R.V.) nostrādāja 50 gadus. Omītei bija Zelta karote. Mēs kara laikā iemainījām, mums nebija ko ēst. Omīte bija šķīrotavā, viņa bija visās pirmās bildēs redzama. Papīršķīrotavā bija tās lielās jubilejas, tur bija lielas bildes uz cietiem papēs vākiem. Tur viņiem bija lieli puķu grozi, tādas lentas pāri. Baidiņa Kristīne, bija tāda Ķillene . . ."

Par seno ragaviņu trasi

Stāsta **Leo Balodis** (1923.) (Pierakstīts 03.02.2006.): "Pirms pirmā pasaules kara kungiem Līgatnē ir bijusi sava ragaviņu trase, ziemā kur vizināties. Ragaviņas augšā nav vilkuši paši, bet bijuši speciāli vilcēji – kalpi. Lai ragavas labāk slidētu, ar zirgiem mucās veduši ūdeni un laistījuši trasi. Trase sākusies pie mājas Gaujas ielā 24, tad cauri mežam uz Gaujasmalu (kur tagad kājnieku taka – taka saglabājusies ar visu aso pagriezienu no tiem laikiem – R.V.), pāri ceļam uz fabriku, gar pašreizējiem atkritumu konteineriem, un lejā līdz upei, līdz tiltam."

Leo to pats nav redzējis, bet viņam stāstījis tēvs. Šo stāstu apstiprināja arī Dzidras Timermanes stāstītais, ko viņa jaunībā dzirdējusi. Arhīvos esot arī trases dibināšanas gads vai nu 1882. vai 1885.gads, to teica Ināras Kārklīņas palīgi no Rīgas, kad gatavoja 2008.gadā projektu par Līgatnes tūrisma attīstību. Diemžēl rakstīto apstiprinājumu viņi neatsūtīja.

Par darbu Līgatnes papīrfabrikā, brīvo dzīvokli, ūdens ievilkšanu dzīvokļos Līgatnē u.c.

no **Ilmāra Lācara** stāsta (1927. – 2005.) (pierakstīts 19.09.2005.): "Līgatnes papīrfabrikā sāku strādāt 1939.gadā. Līgatnes pagastmāja bija jāizņem darba atļauja un jānokārto citi dokumenti, fabrikā kadru daļas nebija, visu kārtēja pagastmājā. Pagastmāja bija Augšlīgatnē (blakus "Līgatnes auto", nodegušā kļuba telpās – R.V.), tur izdeva arī pases. No rīta nodeva dokumentus un vakarā pase bija gatava. Pasē bija arī pirkstu nospiedumi. Satiksmes nebija ar Augšlīgatni, tāpat gāja ar kājām, brauca ar zirgiem vai ar velosipēdu. Pirms kara sāka kursēt autobuss starp Augšlīgatni un fabriku. Pie darba uzsākšanas bija jāiestājas slimokasē. Slimokasē maksāja darbiniekiem un viņa ģimenes locekļiem par ārstu, zobārsta pakalpojumiem, kā arī apmaksāja slimnīcu.

Fabrikas darbiniekiem bija brīvs dzīvoklis, brīva elektrība un ūdens, kā arī brīva malka, kas bija sazāģēta 1 m garumā. Resnos un zarainos kļučus veda pie brūzīšiem, kur to sagatavoja kurināšanai fabrikas strādnieki. Par malkas piegādi bija atbildīgs Inzels Martiņš – meistars mebaniskā ceļā. Ja kādu strādnieku atbrīvoja no darba fabrikā, viņam noteiktā laikā bija jāatbrīvo arī dzīvoklis, jo visas mājas bija fabrikas īpašumā.

Atceros, ka vienu reizi pie dzīvokļa bija atvesta malka: lieli kļūči un zaraina. Pietika tikai pateikt to Inzelim, otrā dienā bija strādnieki klāt un atveda labu malku, pat sakrāmeja grēdā, sliktu aizveda projām. Algu fabrikā maksāja pēc grāmatiņām – futlāriti. Meistars atnesa sestdienās uz ceļu algu futlārišos un nolika tos uz galda. Katram strādniekam bija savs futlāritis, kur

iekšā bija grāmatīņa ar katras nedēļas algas aprēķinu un saskaitīta saņemamā alga. Strādnieks naudu paņēma, bet futlāriti nolika atpakaļ.

Reāls notikums: Viens strādnieks (tas noticis Beiverkā – R.V.) paņēma naudu un pēc tam saka, ka tur bija 50 santīmu mazāk. Aizsūta viņu uz kantori pie galvenā kasiera, tas neko neprasot iedod tos 50 santīmus un strādnieks aiziet apmierināts. Nākošajā reizē tam pašam cilvēkam ielikti apzināti lieki 5 lati, bet šoreiz strādnieks nesaka neko, pēc nedēļas seko darba uzteikums un šim cilvēkam jāatbrīvo arī fabrikas dzīvoklis.

No Remdēnkalna uz fabriku bija 4 labiekārtotas noejas ar koka kāpnītēm un lēnēm, kā arī koka soliņiem, kur atpūsties. 3 takas bija uz Galveno fabriku, ceturtā – uz Beiverku. Pirmā – no ozoliņa pie Gaujas ielas 9, gar ūdens pumpi, bija tilts pār graviņu (tiltiņš "Hugo" – R.V.) un pēc tam taka uz fabriku. Pēc kara vēl bija redzami tilta balsti.

Otrā noēja – aiz Gaujas ielas 12b, apmēram, kur tagad ir taciņa. Trešā – pie Gaujas ielas 18. Uz Beiverku taka veda no Gaujas ielas 15.

Vēl viens ūdens pumpis bija aiz Gaujas ielas 13a. 1932. – 1934.gadam izbūvēja ciemata dzeramā ūdens apgādes sistēmu. Katram strādniekam bija jāizrok savs noteikts tranšējas gabals ūdensvada ieguldīšanai. Par ūdensvada ievilkšanu dzīvokli strādniekiem bija jāmaksā, kungiem – par brīvu. Pie Beiverkas sienas bija 2 akas, no kurienes ņēma Remdēnkalam ūdeni. Ar urbi tās izurba 2 fabrikas darbinieki – Inzels Jānis un Krastiņš. Ūdens šajās akās bija dzidrs un garšīgs. Agrāk Līgatnē ielas nebija. Adreses bija tikai pēc dzīvokļiem un kalniem, piemēram, Remdēnkalnā, dzīvoklis 269."

Par tilta pār Gauju Līgatnē saspridzināšanu

stāsta **Maija Janke**, kura tai laikā kā bērns dzīvojusi "Līņos", kas piederējušas viņas vectēvam (Stāstījums pierakstīts 27.09.2005.): "Vācu laikā, 1944.gadā, vācieši uzspridzināja Gaujas tiltu pie Līgatnes, lai krievu armija netiek pāri Gaujai. Tas notika tā. Vācieši ienāca "Līņos" un prasīja ēst. Vecmāte iedeva viņiem brūkleņu ievārījumu un maizi. Vācieši pateicībā teica, lai atverot visus otrā stāva logus, ka pēc 15 minūtēm būs liels sprādziens. Tā arī notika – bija sprādziens, bet logi palika veseli, bija saspridzināts tilts pār Gauju. Vēlāk krievu armija uzcēla pontonu tiltu pār Gauju lejpus Skāļupiem."

Stāstu par Gaujas tilta bojāeju papildina Jānis **Ritvars Zicmanis** (1931.), pierakstīts 2006.gada 19.februārī: "Tiltu nevis uzspridzināja, bet 1941.gadā nodedzināja nacionālie partizāni, lai krievu daļas nevarētu atkāpties. Tie bija latvieši, kas cīnījās par brīvu Latviju. Tāds leitnants Antēns, kas to grupu vadīja. Tas bija aprakstīts avīzē "Tēvijā". Kā puikam man tādas kara

lietas interesēja. Vārdu sakot, tas man vēl tagad galvā palicis. Nacionālie partizāni nodedzināja to tiltu. Vācu laikā to pagaidu tiltu uztaištās. Tas nebija braucamais tilts. Tas bija gājēju tilts. Kas viņu uzspridzināja vai nodedzināja – to es nezinu."

Par dzīvi un sadzīvi Skolas kalnā

stāsta **Vallija Patuhova** (1936.), kura dzīvojusi Krogus (Skolas) kalnā: "Skolas kalnā vēl bija tā saucamais Priekškalns, bija savs Ozolu placītis un Kļavu placītis. Skolas kalnā ir 2 dzīvojamās mājas. Vienā no tām pusi aizņēma 7 gad. skola, pusi skolotāju dzīvokli, otrā dzīvoja fabrikas strādnieki, tai skaitā arī mana (Vallijas – R.V.) ģimene. Brūzītis bija no mājas gala uz kluba galu, kur tagad dārziņi. Brūzītī varēja mazgāt un vārīt veļu, to izrullēt, kā arī žāvēt gaļu. Atšķirībā no citiem brūzītīem Līgatnē, šeit maizi cepa citā mājā – kalna otrā galā uz fabrikas pusi. Skolas kalna brūzītī kungu veļu mazgāja Traube (Paurnietei Ventījai māte). Īoti interesanti bija, kad vecāki rullēja veļu, vecāki katrs savā galā un mani uzsēdināja pa vidu rullim, lai vizinās. Brūzītis vēlāk nodega. Pie brūzīša bija malkas placis, kur iedzīvotāji varēja malku nopirkt. Kara laikā skola mācības pārtrauca, tur pārmaiņus dzīvoja vāciešu un krievu karavīri. Fabrikā lupātu noliktavā bija vāciešu leģeris.

Veikals bija Baldus mājā "Sprīņģos" un maizes ceptuve Auera mājā. Lauku saimnieki ar zirgu pieveda lauku labumus pie mājām, lai pārdotu. No Ķempjiem jaunzemju tanta veda ļoti garšīgus ūdens klijņgerus pārdot. Kluba galā starp Handfabriku un klubu bija veikals un bufete -- pagara ēka baltā krāsā.

Mans tēvs bija muzikants. Lustūža kalnā sestdienās muzikanti saspēlēja. Tur kalna galā bija uz abām pusēm slīps galds, kur nolikt notis un abās pusēs gari soli, kur muzikantiem sēdēt. Svētdienas rītos tur bērni klausījās baptistu draudzes dziesmās. Baptisti sapulcējās bijušās pasta ēkas (kur pirts – R.V.) augšējā stāvā un viņu dziedāšana bija Lustūzi labi dzirdama. Baptistu draudzi vadīja mācītājs Projums, kurš darba dienās vadīja gateri Handfabrikā.

Kara laikā kopā ar ģimeni dabūju pavadīt nakts dažreiz Lustūža alās (pirmajā alu ganģi – R.V.), kur mums un citiem apkārtnes iedzīvotājiem bija pagrabi. Arī tai naktī mēs gulējām alās, kad tika uzspridzināts tilts pie aptiekas. Alā no sprādziena aizbruka, t. i. aizvēlās priekšā klints blūķi. Par laimi dienā varēja šos blūķus atvelt nost un tikt no alas ārā." (Stāstījums pierakstīts 27.09.2005.)

Par Līgatnes ceļiem, tirgu u.c.

no **Maigas Bērziņas** (1923.) stāsta (Pierakstīts 13.10.2005.): "Pirms kara strādāju fabrikas dārzniecībā pie dārznieka Straumes. Pie Hincenberga mājas (Dārza ielā – R.V.) bija palīgsaimniecības gurķu lauks. Gurķi bija jāsevī dobes apmēram 1 m platas, pa 2 rindas – pa 2 pēdām gurķu sēkla. Rudenī gurķus skābēja lielos toveros pie Norišmājas (Gaujas ielā 6 – R.V.) pagrabā. No Norišmājas uz fabriku bija tieša taciņa, gar taciņas malām palīgsaimniecības lecektis. Kur bija fabrikas kopmūtnes (Gaujas ielā 12a – R.V.) pirms kara bija palīgsaimniecības siena šķūnīs.

Tā kā fabrikai sētas nebija, tad bērni ziemā vizinājās no kalna – no tagadējā bērnu dārza līdz papirmāšīnām. Turpat brauca arī ar zirgiem, kā arī ar zirgiem brauca no dārzniecības uz fabriku (kur tagad kāpnītes un gājēju taka – R.V.), pa braucamo ceļu, kuram gar malu bija deļu laipās gājējiem ar lenderi.

Autobusa šoferis Savilovs veda 1x dienā cilvēkus uz Līgatnes staciju, viņš dzīvoja dārzniecības mājā, viņam bija 3 istabas divos stāvos, bet uz Gaujas galu dzīvoja Kleimanis – palīgsaimniecības vadītājs. Viņa sieva gatavoja kantora darbiniekiem pusdienas, par palīgu kalpoja mana (Maigas – R.V.) tante Anna. Kantora piebūvē bija edamistaba ar virtuvi. No piebūves 2. stāva veda atsevišķas kāpnēs uz āra atpūtas vietu, pāri kanālītim. Pusdienas un vakariņas darbinieki ēda augšā dārzniecības mājā, bet brokastis lejā kantori. Tā

ēdieni un produkti tika nēsāti uz abām pusēm.

Kantori bija arī atsevišķas dzīvojamās istabas, kur dzīvoja viesi un arī dažī kungī, kad atbrauca uz Līgatni. Viena istaba piebūvē bija paredzēta Ķempju baznīcas mācītājam. Mācītājs dzīvoja Siguldā. Baznīcas reizē fūrmanis atveda mācītāju no stacijas. Viņš pārnakšņoja savā istabā fabrikā, no rīta fūrmanis viņu aizveda uz baznīcu un pēc tam atpakaļ uz staciju.

Uz tirgu regulāri no Cēsīm brauca gaļas tirgotāji Dziedātājs un Zirneklis ar smago mašīnu. Tirgus tai laikā bija aiz kluba pāri Līgatnes upītei. Šiem tirgotājiem bija savas būdas. Par cik tirgotāji brauca no abām pusēm, viņus iekšā laida pamišus – vienu no Ķempju pusēs, otru no ezera pusēs. Šāda kārtība bija noteikta, lai neizceltos strīdus par labākajām vietām. Tirgotājus iekšā tirgū sāka laist tikai noteiktā laikā.

Līgatnē bija 2 maiznieki – Auers un Nāzers. Abi svētdienās veda ar zirgiem savus maizes izstrādājumus pa Līgatnes ceļiem (ielām) pārdot. Katram bija savādas skaņas taurīte. Pēc tās pircēji varēja zināt, kurš maiznieks brauc un izvēlēties kura preci pirkt."

Par sadzīvi Līgatnē

Veltas Ozolas (1925.) atmiņās (Pierakstīts 17.10.2005.): "30.gados fabrikā bija brīvs dzīvoklis, elektrība, ārsts, brīva malka. Malku deva 10 sterus katram dzīvoklim gadā, to atveda pie mājas un fabrikas strādnieki sakrāmēja arī ielā. Ar šo malku arī pietika, jo dzīvokli ir ziemā silti. Katru gadu visām mājām jūmtus fabrika nodarvoja. Ceļmalās gar Gaujas ielu bija grāvji, lai ūdens notek un saglabājas ceļš. Gala dzīvokli bija lielāki 2 – 3 istabas, tur dzīvoja fabrikas meistari un ierēdņi. Vecās kopmūtnes vietā (Gaujas ielā 12a – R.V.) bija šķūnis. Aiz šī šķūņa bija malkas laukums, kur tā bija sakrāta apaļās krautnēs žūšanai. Ar automašīnām pieveda malku no Straupes pusēs. Pa katrām 3 mājām bija uzcelts brūzītis: vienā galā ceplītis ar 3 krāsniem, otrā veļas brūzītis ar iebūvētiem 2 toveriem, kur veļu vārīt un veļas rullis, kur veļu rullēt. Mājā pannās sataisīja cepumus vai maizi un nesa uz ceplīti cept. Ruņjmaizi cepa 1x nedēļā. Saimnieces savā starpā sarunāja, kad kura cepts. Lielākais vairums ģimeņu turēja kūtiņas cūkas un rudenos žāvēja gaļu brūzīšos, kur šim nolūkam bija paredzētas vietas. Kantori 1.stāvā bija liels pulkstenis, 2.stāvā bija virtuve un koņgalds fabrikas cilvēkiem, no 2.stāva bija tiltiņš uz lapeņi. Vienmēr pusdienās bija ļoti garšīgi 2 ēdieni. Saimnieces bija Lapiņa Anna (Čemmei Emilijai māsa) un Bērziņa Alīda."

Par 1949. gada cilvēku izvešanu Līgatnē

stāsta **Aina Aļena** (1929) (Pierakstīts 9-15 februāris 2006.): "Volginam (direktoram -- R. V.) jau bija šausmīgi lielas spējas uz organizēšanu. Viņam bija liela teikšana, tas jau bija brīnums. Pa telefonu viņš sazvānījās ar visām valdības iestādēm, es jau visu dzirdēju, ko viņš darīja un runāja (Aina sēdēja sekretāres kabinetā – R.V.). Kad bija tā trakā izvešana, tas man visu mūžu stāvēs atmiņā. Ienāca ādas mēteļos trīsī čekisti. Es sēdēju, mani tūlīt apčamdēja visriņķi. Kas jūs esat? Un tūlīt kabinetā. Volgins tur bija viens pats. Labi, nevienu neieļaut! Viņi aizgāja pie Volgina. Sāka prasīt, kas ir izvedamie cilvēki, ka nākošajā naktī būs lielā izvešana. Kas no fabrikas izvedami? Es, kā šodien, vēl atceros. Tad jau durvis nebija nopolsterētas, es visu dzirdēju cauri. Volgins nostājās durvis un teica (viņi runāja pa krieviski): "Kāds esmu es – tādi manis strādnieki! Nēmiēt mani! Nēmiēt mani pirmo un tad nēmiēt pārējos! Kāds esmu es, tādi ir mani strādnieki! Visi ir vietējie." Tad tur izbļāustījās un kaut kur zvanīja. Tad čekisti, durvis sīzdami, aizgāja.

Tani naktī vairāk nepaņēma kā tikai ārstu ģimeni no Kurzemes bēgļiem – Dzirkāļu ģimeni. Viņa pati bija medmāsa, viņai vīrs bija paralizēts, bet kādreiz Kurzemē ir bijis slavens ķirurgs. Viņi, bēgdami tur no izvešanas, te uzskrēja lācim virsū. Viņam bija iedots darbs pa nakti dežurēt ugunsdzēsēju depo, viņš pats ārstēja cilvēkus,

dzīvoklis bija iedots tajā mājā pretim klubam, kura nodega. Kāds bija nodevis. Nevienam vairāk neizveda. Volgins izglāba”.

Šo faktu, ka no Līgatnes papīrfabrikas miesta 1949.gadā izvesti tikai 3 cilvēki, apstiprina arī Valija Šelgunova savā darbā “Skati Līgatnes pagasta pagātnē”(1998.)

Par Fāļa māju un fabrikas izglābšanu no saspridzināšanas

stāsta **Aina Alļena** (1929) (pierakstīts 9. – 15. februāris 2006.): “Kur tagad bērnodārzs, tā bija direktora māja, tā bija Fāļa māja. Viņam bija divas meitas. Vasarā viņas jāja uz balta zirga. Katrai bija balts zirgs. Pāri ceļam bija tenisa laukums, viss nobērts ar sarkanu materiālu. Tad jau bija zināmas stundas, kad nedrīkstēja neviens tur staigāt, kad viņi gāja pāri ceļam un kad viņi tur sportoja. Pa to kalnu no bērnu dārza viņas ziemā brauca. Viņām bija ragavas no ārzemēm. Tās bija stumjamas. Mēs, bērni, lūrējām no malām, kaut kur nobēgušies. Viņām bija kalpi līdzī, un tad jau neviens tur tuvumā nedrīkstēja iet. Viņi jau maz brauca, viņi ziemā dzīvoja kaut kur ārzemēs.

Vasarās viņi tikai parādījās tai lielā muižā. Sieva viņam laikam bija spāniete, pats viņš bija tāds maziņš. Cik es atceros, nu galīgi neizskatīgs. Nu, bet viņam piederēja šīta fabrika. Tā bija viņa fabrika. No ārzemēm tad braukāja viesi. Viņam, tam Fālem, bija saimniece tāda Smīta kundze. Viņa bija vāciete pēc tautības. Viņai virtuvē vajadzēja palīgus. Mana mamma perfekti runāja vāciski, un viņa bija divi, vai cik gadus palīdzēja tai virtuvē. Tādēļ, ka viņa prata vāciski, viņu paņēma no fabrikas augšā...

Pretim bērnodārzam tā māja, kur tagad ir kā elle, bija īsta pils. Tur dzīvoja tikai viena ārsta ģimene iekšā – Sūritis. Viņiem bija bērni – Amanda un Jānītis. Tur bija rožu dobe – tāda liela. Tur bija simtiem rožu iekšā dažādās krāsās. Otra liela, liela, apaļa dobe ar simtiem šabo neļķu. Tur jau tāds kā dārzs, kā parks priekšā, tur bija arī dārznieks, kas visu sakopa. Tur bija īsta paradīze.

Renča mājiņa (Gaujas iela 10 – R.V.) bija maza mājiņa, un tur laikam dzīvoja sētnieks – dārznieks, kas kopa visus tos dārzus. Kur tagad ir Vermaņu mājiņa (Gaujas iela 7 – R.V.) bija vistu ferma. Tā māja nebija tāda kā tagad, viņa bija nokrāsota un skaista, tur turēja Fālim vistas, lai būtu savas olas. Bija speciāls kopējs. Tik skaistas nebija dzīvojamās mājas kā šī ēka. Tur bija speciāli aploki – ganību lauki, lai vistas netiek ārā, viss bija nokrāsots un sakopts.

Lejā, aiz Fāļa mājas, bija tas skaistais dīķis. Varēja ar laiviņu pabraukt, kad vācieši sabrauca. Tur viņiem bija pikniki. Apkārt bija soliņi. Tur jau netika laisti vienkāršie ļaudis tuvumā. Apkārt bija sēta, sargi bija iekšā. . .

Kantora ēkai bija trīs stāvi, ceturto piebūvēja pēc kara. Kantē, pretī kanālam bija sataisītas, tā saucamās cūku būdas. Tur bija cūkas, vistas, zosis, piles. Visa kante bija pilna. Bija speciāla saimniece, fabrikā bija milzīgs kopgalds. Vācu laikā, kad cilvēki bija pusbadā, tur vārīja speciāli ēst. Mēs vēl bērni ar kanniņām gājām zupai pakaļ. Fabriku pa daļai izglāba tā saimniece,

Bērziņa kundze. Viņa vēlāk apprecējās ar Bērziņu, bija direktoram privātais šoferis. Toreiz gāja tādas runas, nezinu vai taisnība, ka viņa par nobarotām divām cūkām, panāca, ka to spēka centrāli pavisam vācieši neuzspridzina. Ka viņa iedeva vāciešiem tās divas nokautās cūkas, lai pavisam nesaspridzina fabriku, bet tikai daļēji. Nu tiešām izklausījās, ka saimniece ar tām cūkām izglāba fabriku, lai pavisam nesaspridzina. Viņiem (vāciešiem – R. V.) jau bija dots uzdevums fabriku līdz ar zemi. Ko viņi uzspridzināja? Klubu, jo kaut kas jau bija jāuzspridzina. Anfabriku uzspridzināja.

Aptieku – pa daļai. Mēs vēl dzēsām, tad jau krievs nāca iekšā. Krievi bija sadzērušies, jo aptiekas pagrabos bija spirti un dažādas zāles. Kad aptiek dega, tad mēs vietējie cilvēki ķēdē no ezera ar spaiņiem devām ūdeni, lai dzēstu. Aptieku nodzēsa, pavisam nenodega. Mums jau bija liela aptieka tamī Latvijas laikā. Par provizori strādāja vecā Liepiņa Amilda. Tikai kā to veco provizoriti sauca? Viņam bija tāds latvisks uzvārds. Baltu, baltu galvīnu. . . vairs neatceros, kā sauca. Liepiņa Amilda bija Duka Ainaī tēva māsa. Lapiņa Amilda bija tāda veca dāma. Visi tak bijām tepat dzimuši un auguši.”

Par Zanderu kapiem

no **Jāņa Ritvara Zicmaņa** (1931.) stāsta, pierakstīts 2006.gada 19.februārī: “Agrāk šos kapus sauca Domkalna(jeb varbūt Tomkalna? R.V.) kapi. Pa kapu aleju lejā līdz Līgatnes upei gāja robeža starp fabrikas īpašumiem un Lielzanderu saimnieka Robiņa īpašumiem. Paplašinot kapus, Lielzanderu saimnieks iedeva no saviem īpašumiem kapiem zemi. Maksu par to viņš neprastija, bet bija noteikums – vienošanās, ka kapi jānosauc par Zanderu kapiem. Šī vienošanās ir izpildīta un tagad kapi saucas – Zanderu kapi.”

Par sadzīvi, skolnieku darbu un nespējnieku māju Līgatnē

stāsta **Austra Dzērve** (1916.), (Pierakstīts 2.martā 2006.): “Cik es atceros, lai nu tēvs māte bija strādnieki, labi dzīvoja. Katru nedēļu bija naudiņa, varēja pirkt. Dzīvoklis bija par brīvu, viss bija par brīvu, pārējais par brīvu. Ja vajadzēja cūkas silti, nu aizgāji uz darbnīcu, tev uztaistīja par brīvu. Viss bija par brīvu! Man liekas, ka šīs mājas ir vecākās Līgatnē (Zaķusalā – R.V.). Pēc būves jau tās ir citādākas, tās tur ir modernākas (rāda uz Remdēnkalna pusi – R.V.). Kad te gāja pa durvīm iekšā, tā ķēka siena gāja tā slīpi. Un tad tas ķēķīt's, vēlāk jau tā bija smuki bija tas kakts...

Kad beidza pavasari skolu, skolniekiem bija jāiet strādāt mežā, ne jau nu lielā. Tur, kur tiltiņš “Arnolds”, un tepat pāri mūsai upei, tur vēl tagad redz tādu lielu ceļu, kas bija izrakti. Tos vajadzēja visus satīrīt, nokasīt no lapām. Cik ilgi viss tas gāja, es neatceros. Skolniekiem par to maksāja. Tālāk pa Gaujmalu, tur nebija, bet šeit apkārt visi ceļi bija jāsatīra, kur pastaigāties. Pāri kanāliem augšā arī bija ceļi, ko vēl tagad redz. Tur, pakalnē pāri kanālam, ganīju kazas. Āzis arī tur bija. Pavasari, tas āzis sadomājās vai jaunkundzes vai ko. Un taisni te likumā, kur kaskās, tur bija pāri kanālam balķi, laikam lai viņu saturētu, to kanti. Uz balķiem divas rindas naglu, nagla pie naglas ne, nu, bet pa šīdu gabaliņu (rāda sprīdi – R.V.). man tas āzis pāri pa tām naglām. Es, nabags, raudu, ka āzis pagalam. Es apkārt ar likumu uz māju, raudu un saku mammai, ka āzis pazudis. Tad mēs dzīvojam otrā mājā. Nekas jau nebija, dabūjam jau āzi rokā. Bet uztraukums bija liels. Tām naglām viņš pārgāja pāri, es nevaru, bet viņš gan! Man jāiet apkārt uz fabriku un tad lejā. Viņš zina, kur var aiziet!

Tur, kur tā “miliča māja” (Dārza ielā – R.V.), mums tur bija dārzniņš. Tad teica, kad tur raka zemi ārā, starp miliča māju un manu māju(Austra dzīvoja Strautu ielā – R.V.), mums tur bija kartupeļi, tad tur vienmēr bruģi uzvara augšā, jo akmens jau nāk uz augšu, ka tur esot bijis kalējš.

Tad tur, kalnā, tad tur tāda māja, ko sauca arī par nespējnieku māju. Piederēja fabrikai, kad tu vairs nevarēji, tad tevi tur ielika. Tā, ko tagad sauc par nespējnieku māju, tā bijusi galdnīcība un kas nav, tā bijusi smēde pāri. Kad tā kalnā nodega, tad nespējnieku māja tikusi ierīkota ceļmalā.

Fabrikas īpašnieki jau gādāja par veciem cilvēkiem. Kas gribēja tas varēja iet dzīvot uz “to” māju. Tur bija istabiņas: citur pa divi iekšā, citur pa vienam, saimniece bija Kalējmāte un Šūmantante, kas viņai palīdzēja. Viņus apmazgāja, apēdināja kā lielmātes. Es esmu nostrādājuse 50 gadus un es nevaru dabūt šito pašu pansionātu. Mani neņem: “Jums ir bērni. Lai bērni maksā!” Tad kungi neprastija neko. Atnāca būvremontu strādnieki, apskatījās visapkārt, apskatījās vērtīgu, kam bija salīdzinā kāds mietiņš sētiņat, viss tika pierakstīts. Pēc tam sataisīts viss materiāls, brauca uz riņķi un visu salaboja. Ja vajadzēja sataisīja jaunus vērtīgu, visu ko, lai būtu smuki. Nu tā bija. Tā viss bija. Tā viss bija.”

Par tiltiņiem un sakoptību Līgatnē

stāsta **Aina Alļena** (1929.), (Pierakstīts 15.februārī 2006.gadā): “Līgatnes tiltiņi bija ļoti skaisti, kā var teikt,

pilnīgi mākslinieciskām margām izveidoti. Tur, kur augšā ir “kaskas”, tur lejā bija visskaistākais tiltiņš pāri kanāliem – Randiņu tiltiņš, pretim mājām (Parka ielā – R.V.). Kanāla otra pusē bija izkopta kā parks. Augšā bija kūtiis, bet viss bija sakopts. Pie šī tiltiņa parasti tika norunāti randiņi. Kanāla mala bija labi sakopta. Kur tagad ir dārzni (Zaķusalā – R.V.), bija skaista plava kā rožu dārzs. Tiltiņi bija vairāki Zaķusalā. Kur agrāk gāja pāri uz ambulanci (bij. Dzemdību māju – R.V.), bija skaists tilts. Kur tagad ir uztaisīts pagaidu tilts Zaķusalā, bija liels skaists tilts. Uz Rīgas kalnu augšā bija skaists tiltiņš. Viens bija vēl augstāk pretim klubam, kur vecais tirgus laukums. Kad mēs no Rīgas kalna nācām uz tirgu lejā, bija tiltiņš pretim, bija arī trepes sataisītas. Tur visās malās bija sataisīti un sakopti. Tiltiņiem bija nosaukumi, bet es tos neatceros. Vakaros galvenā pastaigu vieta bija kanāla mala. Līgatne bija sakopta, vienās puķēs un ziedos. Kur Norītis dzīvo (Gaujas ielā 6 – R.V.), gar mājas stūri nāca trepes augšā no fabrikas. Tur viss bija vienos ziedos. Bija rožu dobe, neļķu dobe, bet neviens nepūca ziedus un nepostīja. Visi priecājās par skaistumu. Līgatne bija sakopta kā jau vācu fabrika!”

Kad nāca pavasaros zilo puķīšu laiks, visi gāja uz Ķempju gravu zilās puķītes. Svētdienās uz baznīcu gāja skaistas taciņas caur Ķempju gravu, lai nav jānāk te, caur Sprīngiem, pa puteklainu ceļu. Atpakaļ caur gravu salastija puķītes. Tā bija pavisam cita pasaule.”

Bērnodārzā spokojoities

Katrai pilij Latvijā ir savs spoku stāsts, vai nu Līgatnē sliktāka? Runā, ka vēlos rudens vakaros ēkas augšējos stāvos spokojoities. Kā stāsta aculiecinieki, logos redzētas neizskaidrojamas gaismas parādības un telpās dzirdamas divainas izselsmes skaņas. To ir stāstījuši paklusām jau cilvēki vairākās paaudzēs – cits pats redzējis un dzirdējis, cits to noklausījis no radiem, kaimiņiem, paziņām.

Bijušās bērnodārzā vadītājas **Maijas Briedes** stāsts: “Esmu dzirdējusi dažādas nostāstus. Pati esmu dzirdējusi, kā nakts klusumā pēkšņi atveras augšējās durvis, nočīkst pakāpieni, tad skaņas izgaist. Interesants gadījums bija 70.gadu sākumā. Dzirdu, kaut kur augšā tā kā skursteni, tā kā griestos briksē, un brāksē, kaut kas švīkst un švāksē, tad skaņas virzās lejup un ar dobjū būksēji apklus. Paliek viss kluss. Tad atkaltā kā spārnu vēdas, tā kā atsitienu, kā kunkstieni, un atkal viss kluss. Ejoj aplūkot telpas, izrādās – lejā, edamtelpā visi bērnu gaiši zaļie edamgaldīni, krēslīni un grīda klāta ar melniem sodrējiem, ir melni un netīri. Sausnīgi! Ko redzu? Kaktiņā tip vēl netīrāka un kvēpaināka pārbijusies milzīga pūce. Iekritis garajā skurstenī, noplanējusi lejā un pa krāsns pakājes lūku izlidusi telpā. Meklējot izeju, izlidojusi visu telpu, maldījusies aizkaros un tad sastingusi kamīna stūrī.”

Vai realitāte?

Vadot ekskursijas pa Līgatni, esmu ievērojusi pie bērnodārzā interesantu liepu apli, kreisajā tālākajā sētas dienvidu stūrī. Septiņas liepas ir stādītas tālajos 20.gs. 20.gados apli, kur vidū ir iestādīta viena - astota liepa. Vidējā liepa ir uz pusi resnāka, arī garāka, ar lielāku zaru vainagu kā apkārtējam liepām. Manuprāt, tas ir pretēji dabas parastajiem likumiem, jo apkārtējie koki parasti nomāc vidējo. Aplim pa vidu bija ierīkota sēta. Pāris gadus atpakaļ šo sētu pārcēla ar ieloku tālāk un atbrīvoja apla vidu.

Šis aplis atgādina Turaidas Dainu kalna enerģētisko apli, kurā ieejot vidū un paceļot rokas uz augšu, cilvēks saņemot kosmosa enerģijas pieplūdumu. Turaidā esmu to izmēģinājusi un sajutus šo enerģijas pieplūdumu.

Varbūt pie mums Līgatnē ir arī šāds enerģētiskais aplis?

Ja jums ir zināmi kādi interesanti reāli notikumi vai nostāsti par Līgatnes novadu, lūdz, dariet to zināmu Rasmai Vanagai tel. 26360835 vai 64153434, e-pasts: rasmav@e-apollo.lv. Kopā izzināsim Līgatnes novada piemirsto vēsturi!